

Δημήτρης Ασνάης

Ο ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΩΝ **4** ΔΑΧΤΥΛΩΝ

2020

Αθήνα

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής - Θέατρο Πορεία

Ο Δημήτρης Ασνάης γεννήθηκε στην Καστοριά το 1992. Είναι πτυχιούχος Μηχανολόγος Μηχανικός ΤΕ του ΤΕΙ Κεντρικής Μακεδονίας.

Email: dimiasna92@gmail.com

***

Το θεατρικό έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

***

Το θεατρικό έργο *Xenomelia* του Δημήτρη Ασνάη, διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Πρόσωπα

Τομ, στο ρόλο του Χέρμαν

Άλμπερτ, στο ρόλο του Αντουάν

Τέρρυ, σκηνοθέτης

Ίαν, βοηθός σκηνοθέτη

Έλεν, ηθοποιός

Ανακρίτρια

Περίληψη

Μετά το εορτασμό για τον πέρας των γυρισμάτων για μια ταινία σχετικά με τη Χριστουγεννιάτικη Εκεχειρία του 1914, ο Τομ ένας χαμηλών τόνων και υπομονετικός άνθρωπος και ο Άλμπερτ, ένας ακτιβιστής ομοφυλόφιλος με έντονη προσωπικότητα, βρίσκονται αντιμέτωποι με μια κατηγορία βιασμού, από το βοηθό του σκηνοθέτη και συνεργάτη τους. Η είδηση θα σκάσει σα βόμβα σε όλο το καστ και θα φέρει τους πάντες σε μια θέση που κανείς τους δεν περίμενε να βρεθεί. Η αλήθεια θα έρθει στην επιφάνεια μέσα από διασκορπισμένα στοιχεία και θα φωτίσει άγνωστες πτυχές των ηρώων.

Σκηνή 1^η

(Χειμωνιάτικη νύχτα, 24 Δεκεμβρίου 1914. Απ' έξω ακούγονται αγνά διαταγές, φωνές, πυροβολισμοί, εκρήξεις στο βάθος. Σε ένα μισοσκοτεινό κελί, ο Χέρμαν και ο Αντουάν συζητάνε. Τους χωρίζουν κάγκελα, είναι ο καθένας σε ένα δικό του προσωπικό κελί. Τα φώτα ανάβουν και βλέπουμε το Χέρμαν κολλημένο στα κάγκελα που τον χωρίζουν απ' τον Αντουάν και τον Αντουάν μακριά του, στην άλλη άκρη του κελιού)

Χέρμαν: Μην ξαναμιλήσεις, ακούς, λέξη μη βγάλεις!

Αντουάν: όσο θέλω θα μιλάω. Δε θα μου πεις τι να κάνω.

Χέρμαν: (σχεδόν φωνάζει) έλα εδώ να μου το πεις αυτό αν τολμάς, έλα!

Αντουάν: δε με τρομάζεις.

Χέρμαν: κακώς. Θα 'πρεπε να με φοβάσαι. Πολύ!

Αντουάν: (δεν απαντάει)

Χέρμαν: είσαι πολύ τυχερός που είμαστε σε χωριστά κελιά. Διαφορετικά.

Αντουάν: τι; Τι θα κανες;

Χέρμαν: θα έλιωνα το μαλακισμένο Γαλλικό κεφάλι σου κάτω απ' την αρβύλα μου.

Αντουάν: δε σε φοβάμαι.

Χέρμαν: αλήθεια; Και γιατί έχεις ζαρώσει εκεί, σαν τον ποντικό που φοβάται τη γάτα;

Αντουάν: (πιο δυνατά) δε σε φοβάμαι!!!

Χέρμαν: συνέχισε να το λες αυτό στον εαυτό σου. Μπορεί και να το πιστέψεις τελικά.

Αντουάν: (δεν απαντάει)

Χέρμαν: αλήθεια, γιατί είσαι εδώ;

Αντουάν: δε σε αφορά.

Χέρμαν: τουλάχιστον θα μου πεις πως σε λένε ή ούτε αυτό με αφορά;

Αντουάν: ούτε αυτό σε αφορά.

Χέρμαν: (ειρωνικά) ω, έλα τώρα *μεσιέ*. Ένας Γαλλάκος σαν κι εσένα σίγουρα θα έχει ένα πολύ φλώρικο όνομα.

Αντουάν: (δεν απαντάει)

Χέρμαν: να το μαντέψω;

Αντουάν: να βγάλεις το σκασμό.

Χέρμαν: ντροπή *μεσιέ*, ντροπή.

Αντουάν: δεν έχεις κάτι καλύτερο να κάνεις;

Χέρμαν: κοίτα γύρω σου. Εσύ τι λες, έχω;

Αντουάν: μάλλον όχι.

Χέρμαν: μπίνγκο μικρό μου Γαλλάκιο. Λοιπόν μ' αρέσει αυτό, έτσι θα σε φωνάζω.

Αντουάν: (ξεφυσάει, κάθεται και αποστρέφει το βλέμμα)

Χέρμαν: γιατί σ' έκλεισαν εδώ;

Αντουάν: (δεν απαντάει)

Χέρμαν: η σιωπή είναι σημάδι ενοχής.

Αντουάν: δεν είμαι ένοχος για τίποτα.

Χέρμαν: άρα αυτό εδώ δεν είναι κελί αλλά σαλέ στην Ελβετία.

Αντουάν: σου χει σαλέψει απ' τον εγκλεισμό.

Χέρμαν: μπορεί να είναι κι αυτό. Μπορεί απλά να παίζω μαζί σου.

Αντουάν: γιατί να παίζεις μαζί μου;

Χέρμαν: σύνελθε Γαλλάκιο! Ακόμα να καταλάβεις που βρίσκεσαι;

Αντουάν: ξέρω πολύ καλά που βρίσκομαι. Μάτια έχω και βλέπω.

Χέρμαν: δε νομίζω ότι επεξεργάζεσαι πολύ καλά την πληροφορία πάντως. Είτε αυτό, είτε απλά το μυαλό σου είναι τελείως αλλού.

Αντουάν: που;

Χέρμαν: δεν ξέρω, δεν είμαι στο κεφάλι σου.

Αντουάν: μακάρι να ήσουν. Τότε θα μπορούσα να σε κάνω να σιάσεις έστω για λίγο

Χέρμαν: (ειρωνικά) με πληγώνεις τώρα. Δεν είμαι καλή παρέα;

Αντουάν: ας πούμε ότι ανάμεσα σε σένα και το πεδίο μάχης εκεί έξω, θα δυσκολευόμουν να επιλέξω το χειρότερο.

Χέρμαν: (ειρωνικά) είσαι πολύ κακός μαζί μου.

Αντουάν: τι θα λεγες να αφήσουμε ο ένας τον άλλο στην ησυχία του; Μπας και κοιμηθούμε λιγάκι;

Χέρμαν: (με προσποιητή φωνή) μα ναι, ναι, φυσικά. Άλλωστε ξημερώνουν Χριστούγεννα. Θα μπορούσε να είναι μια μικρή ειχεχειρία.

Αντουάν: σ' ευχαριστώ. Καληνύχτα.

Χέρμαν: (ειρωνικά) καληνύχτα Γαλλάκο.

(ο Αντουάν ξαπλώνει και προσπαθεί να κοιμηθεί. Μερικά δευτερόλεπτα μετά ο Χέρμαν ξεκινάει να χτυπάει τα κάγκελα τραγουδώντας κάλαντα στα γερμανικά. Ο Αντουάν ξανασηκώνεται εννευρισμένος)

Αντουάν: δε σέβεσαι τίποτα, έτσι;

Χέρμαν: (γελάει) μα αφού είπαμε, ξημερώνουν Χριστούγεννα, *μεσιέ*. Επιβάλλεται να σου πω τα κάλαντα.

Αντουάν: αφού λοιπόν ξημερώνουν Χριστούγεννα, κάνε μου κι εσύ ένα δώρο. Χάρισε μου τη σιωπή σου. Και σου υπόσχομαι ως αντάλλαγμα, τη δική μου.

Χέρμαν: ένα ταπεινό δώρο, για έναν ταπεινό άνθρωπο. Ή μήπως πρέπει να πω αξιοθρήνητο;

Αντουάν: δεν έχεις ιδέα

Χέρμαν: (τον διακόπτει) δε θέλει και πολύ μυαλό. Φοβιτσιάρης Γαλλάκος, ή πιο σωστά, τυπικός Γαλλάκος, στέλνεται στο μέτωπο χωρίς τη θέληση του. Κάνει μέντες μόλις συνειδητοποιεί πως είναι πραγματικά ο πόλεμος και προσπαθεί να γυρίσει σπίτι του με την πρώτη ευκαιρία, για να νιώσει και πάλι ασφαλής ενώ κρατιέται απ' τον ποδόγυρο της μαμάκας. Φυσικά το πλάνο πάει κατά διαόλου γιατί δεν έχει ιδέα από στρατό και πόλεμο και καταλήγει εδώ μέσα με έναν αξιαγάπητο και πανέμορφο Γερμανό. Τα λέω καλά *μεσιέ*;

(ο Αντουάν χειροκροτά αργά και ο Χέρμαν κάνει υποκλίσεις τουρλώνοντας τον κώλο του)

Αντουάν: πολύ ωραία η ιδέα σου, θα μπορούσες να τη γράψεις βιβλίο κάποτε. Αλλά δε θα μπορούσες να είσαι πιο μακριά απ' την αλήθεια.

Χέρμαν: κι εσύ δε θα μπορούσες να είσαι πιο μακριά απ' το σπίτι σου.

Αντουάν: τουλάχιστον εγώ δεν πιάστηκα αιχμάλωτος.

Χέρμαν: δεν είσαι αρκετά γενναίος για να πιαστείς αιχμάλωτος.

Αντουάν: ήμουν αρκετά γενναίος για να (κόβει απότομα τη φράση του).

Χέρμαν: για να; Για να κάνεις ΤΠ; Ξέρεις δεν το έχουμε ξεκαθαρίσει ακόμα αυτό το ΤΠ.

Αντουάν: δε σε αφορά.

Χέρμαν: Δεν είσαι καθόλου ενδιαφέρων συνομιλητής το ξέρεις; Πάντως, ό,τι και να έκανες, μάλλον είσαι σε χειρότερη θέση από πριν.

Αντουάν: δε θα το έλεγα.

Χέρμαν: Γαλλάκιο.

Αντουάν: (τον διακόπτει) δεν είμαι στο πεδίο της μάχης, κι αυτό από μόνο του είναι καλό. Αν ήταν να με εκτελέσουν θα το είχαν ήδη κάνει. Κι αυτό είναι επίσης καλό. Το μόνο που δεν είναι καλό, είναι ότι εδώ μέσα βρίσκεσαι κι εσύ.

Χέρμαν: εγώ;! Με πληγώνετε μεσιέ!

Αντουάν: (ειρωνικά) δεν είχα τέτοια πρόθεση, σας διαβεβαιώ.

Χέρμαν: (γελάει) αρκετά πια, δε νομίζεις;

Αντουάν: ναι, κουράστηκα

Χέρμαν: κι εγώ. Άλλωστε ποιος ξέρει πόσο θα μείνουμε εδώ μέσα; Θα έχουμε μπόλικο χρόνο να μαλώνουμε.

Αντουάν: Αυτό είναι και το πρώτο σωστό πράγμα που έχεις πει όλη νύχτα. Μπορεί να μας βγάλουν από δω όταν τελειώσει ο πόλεμος. Αν τελειώσει ποτέ.

Χέρμαν: μπα, είναι ζήτημα χρόνου να χάσετε.

Αντουάν: και πότε έγινες ειδικός ξαφνικά;

Χέρμαν: φιτ, Γαλλάκιο, δεν είμαι χθεσινός. Έχω βρεθεί σε περισσότερες μάχες απ' όσα βιβλία έχεις ξεστραβωθεί εσύ να διαβάσεις σε όλη σου τη ζωή. Γιατί ξαφνιάζεσαι; Το πέτυχα, δεν το πέτυχα; Ένας άντρας... (μικρή παύση, τον κοιτάζει από πάνω ως κάτω)

τέλος πάντων, ένα πράγμα σαν εσένα δε θα μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο παρά να διαβάζει. Τι είσαι, λόγιος, καθηγητής, φοιτητής;

Αντουάν: φοιτητής. Στη φιλοσοφική.

Χέρμαν: α, φιλοσοφία. Cogito ergo sum. Σκέφτομαι, άρα υπάρχω.

Αντουάν: ξέρεις λατινικά;

Χέρμαν: ξέρω αυτή τη φράση γιατί μου την είχε πει κάποτε ένας τύπος στη στρατιωτική σχολή. Είχε παρατήσει τη φιλοσοφική και είχε έρθει να γίνει στρατιωτικός.

Αντουάν: και γιατί σου έμεινε αυτήν η φράση συγκεκριμένα; Γιατί όχι κάτι πιο “στρατιωτικό” ας πούμε, όπως το alea jacta est; Την ξέρεις αυτήν τη φράση;

Χέρμαν: στρατιωτικός είμαι, όχι αμόρφωτος. Κι αν είχες πάει σε στρατιωτική σχολή, θα είχες μάθει ότι ο Ιούλιος Καίσαρας ήταν μεγάλος στρατηλάτης και φωτισμένος αξιωματικός. Η ιστορία και οι τακτικές του διδάσκονται κατά κόρον.

Αντουάν: (ειρωνικά) Κατά κόρον... εντυπωσιάζομαι. Και πάλι όμως, γιατί να σου μείνει η φράση αυτή; Το σκέφτομαι, άρα υπάρχω.

Χέρμαν: γιατί, σκέψου, αν στο cogito ergo sum, απλά αφαιρέσεις το g, η φράση αμέσως γίνεται coito ergo sum.

Αντουάν: (σκέφτεται για λίγο) coito... συνουσιάζομαι... άρα υπάρχω.

Χέρμαν: (ξεσπάει σε γέλια, φωνάζει) γαμιέμαι άρα υπάρχω!!!

(γελάνε και οι δύο δυνατά)

Αντουάν: σ' ευχαριστώ.

Χέρμαν: για ποιο πράγμα;

Αντουάν: που μ' έκανες και γέλασα.

Χέρμαν: στον πόλεμο να ξέρεις, χρειάζεται και λίγο γέλιο (του δίνει το χέρι μέσα απ' τα κάγκελα που τους χωρίζουν) με λένε Χέρμαν.

Αντουάν: (πλησιάζει και δίνει κι αυτός το χέρι του) Αντουάν.

(Γη στιγμή που δίνουν τα χέρια τους αντιλαμβάνονται ότι ο ήχος της μάχης απ' έξω έχει σταματήσει. Ακούγονται κάλαντα σε γαλλικά, αγγλικά και γερμανικά. Ακούγονται γέλια)

Αντουάν: (κοιτάζει προς τα πάνω) ξημέρωσε (γυρίζει στο Χέρμαν) Καλά Χριστούγεννα.

Χέρμαν: καλά Χριστούγεννα.

Τέρου (off): cut!!! Τέλειο παιδιά, το 'χουμε!

Σκηνή 2^η

(Γα φώτα ανάβουν και μπαίνει μέσα ο σκηνοθέτης, Τέρου και ο βοηθός του, Ίαν. Ο Ίαν αποφεύγει να κοιτάξει τον Άλμπερτ. Όποτε ο Άλμπερτ του απευθύνει το λόγο, ο Ίαν απαντάει μηχανικά, τυπικά)

Τέρου: Τέλεια παιδιά, πολύ καλό όλο. Ίαν, είχαμε κάποιο θέμα;

Ίαν: Οι ήχοι της μάχης σταμάτησαν νωρίτερα απ' όσο θα 'πρεπε και το κελί από τα πολλά χτυπήματα του Τομ μπορεί να φαίνεται προβληματικό.

Αντουάν: και που είναι το πρόβλημα;

Ίαν: δε μπορεί το κελί να φαίνεται στραβωμένο στο πλάνο. Στρατιώτης είναι, όχι ο Σούπερμαν.

Τέρου: (γελάει)

Τομ: θα χρειαστεί να το ξαναγυρίσουμε;

Ίαν: θα πρέπει πρώτα να δούμε το υλικό απ' όλες τις κάμερες. Αν σώζεται στο μοντάζ, ίσως όχι.

Τέρου: θα το δούμε απόψε και θα σας ενημερώσουμε. (στον Ίαν) πήγαινε να μαζέψεις το υλικό και ξεκινήστε. Θα έρθω σε λίγο να σας βρω.

(ο Ίαν γνέφει και φεύγει)

Άλμπερτ: άρα πρέπει να μείνουμε σίγουρα εδώ μέχρι αύριο.

Τέρου: έτσι κι αλλιώς θα μένατε. Αν όλα πάνε καλά απόψε, αύριο έχουμε το πάρτι για το τέλος των γυρισμάτων, στο σπίτι μου.

Τομ: το είχα ξεχάσει αυτό.

Τέρου: είναι μια παράδοση που επιβάλλεται να τηρηθεί.

Άλμπερτ: ποτά θα έχει;

Τέρου: τώρα που τελειώσαμε; Πιες όσο θες.

Άλμπερτ: και αυτό ακριβώς σκοπεύω να κάνω.

Τομ: (διστακτικά) εγώ δεν ξέρω ακόμα Τέρρου.

Άλμπερτ: ω έλα τώρα, είναι ο πρώτος σου μεγάλος ρόλος. Επιβάλλεται να το γιορτάσουμε.

Τομ: καλά, θα δούμε.

Τέρρου: φυσικά και θα έρθεις Τομ. Κι εσύ Άλμπερτ, δεν το συζητώ.

Τομ: καλά, καλά, θα έρθω. Αλλά σε περίπτωση που πρέπει να το ξαναπάμε, εγώ δηλώνω πως χρειάζομαι ξεκούραση.

Άλμπερτ: γιατί γλυκέ μου δυσκολεύεις τα πράγματα; Πάμε στο πάρτι κανονικά, αν δε μας έχουν ενημερώσει ως τότε. Αν μας το σφυρίζουν κατά τη διάρκεια, φεύγουμε και πάμε να ξεκουραστούμε.

Τέρρου: πάρα πολύ σωστά. Βέβαια καλό θα ήταν να μην έχετε πει μέχρι να είμαστε σίγουροι.

Άλμπερτ: δε μπορώ να σου υποσχεθώ κάτι τέτοιο γλύκα.

Τέρρου: απλά κρατήσου μέχρι να ξέρουμε. Μετά θα σε μεθύσω εγώ ο ίδιος, στο υπόσχομαι.

Άλμπερτ: δε μεθάω ποτέ με άντρες (μικρή παύση, τον κοιτάνε) Άμα ξέρω ότι δεν υπάρχει συνέχεια.

(γελάνε για λίγο και οι τρεις)

Τέρρου: Για την ώρα προέχει να δούμε τα πλάνα. Θα σας δω στο πάρτι (φεύγει)

Τομ: (αφού φύγει ο Τέρρου) πρέπει να πάμε;

Άλμπερτ: Τομ, τι σου συμβαίνει;

Τομ: τίποτα.

Άλμπερτ: λέγε ρε.

Τομ: δεν έχω κάτι, αλήθεια.

Άλμπερτ: κάνουμε γυρίσματα μαζί τρεις μήνες. Όποτε δε σε παίρνει μια κάμερα είσαι αλλού. Τις προάλλες μπήκες στο σετ με τον καφέ στο χέρι.

Τομ: (δε μιλάει)

Άλμπερτ: Το μυαλό σου είναι αλλού. Είσαι συνέχεια μόνος σου, δεν κάνεις παρέα με κανέναν, τρως ελάχιστα. Τι τρέχει;

Τομ: έλα, μη με πρήζεις κι εσύ.

Άλμπερτ: σε ξέρω τόσα χρόνια. Αν δε σε πρήξω εγώ, ποιος;

Τομ: έννοια σου και υπάρχουν πολλοί.

Άλμπερτ: ναι αλλά γιατί; Αυτό δε μπορώ να καταλάβω.

(μπαίνει ο Ίαν)

Ίαν: Τομ; Είχες αφήσει το κινητό σου επάνω. Έχεις κάποιες αναπάντητες κλήσεις από μια Τζούλι.

Τομ: (μαγνημένος) σ' ευχαριστώ πολύ.

Άλμπερτ: είδατε καθόλου τα πλάνα από σήμερα;

Ίαν: δεν έχουμε προλάβει ακόμα.

Άλμπερτ: Ίαν, αν μπορείς, ειδοποίησε μας το συντομότερο.

Ίαν: δεν εξαρτάται από μένα ξέρεις. (φεύγει)

Τομ: τι συμβαίνει με το μικρό;

Άλμπερτ: μια μικρή παρεξήγηση, όταν είχαμε ξεκινήσει τα γυρίσματα. Μάλλον δεν το έχει ξεπεράσει.

Τομ: του την έπεσες.

Άλμπερτ: μην υπεκφεύγεις. Για σένα μιλάμε τώρα.

Τομ: δεν το βάζεις κάτω, ε;

Άλμπερτ: ποτέ (τον τσιμπάει στο μάγουλο).

(ο Άλμπερτ φοράει ένα παλτό και γυαλιά ηλίου και γυρίζει για να φύγει ενώ ο Τομ κοιτάει το κινητό του. Ο Άλμπερτ ξαναγυρίζει και ο Τομ κρύβει το κινητό βιαστικά)

Άλμπερτ: το είδα αυτό.

Τομ: (ένοχα) ποιο;

Άλμπερτ: μη μου κάνεις εμένα το χαζό. Γιατί έκρυψες το κινητό σου;

Τομ: (κομπιάζει, δεν απαντάει)

Άλμπερτ: σου φαγε η γάτα τη γλώσσα;

Τομ: όχι, όχι, απλά, να (κομπιάζει).

Άλμπερτ: (τον διακόπτει) και για να χουμε καλό ρώτημα, ποια είναι η Τζούλι;

Τομ: καμιά!

Άλμπερτ: εντάξει Τόμας, κράτα τα μυστικά σου. Θα έρθει μια στιγμή που θα μου τα πεις από μόνος σου.

(ο Άλμπερτ τον κοιτάει κατεβάζοντας ελάχιστα τα γυαλιά του και φεύγει. Ο Τομ, μόνος στη σιηνή, βγάζει το τηλέφωνο του και καλεί)

Τομ: ναι; Τζούλι; Α, δεν είναι εκεί. Ξέρετε μήπως τι ώρα θα επιστρέψει; Μάλιστα. Έ; Όχι, όχι, δε χρειάζεται να της πείτε κάτι. Θα την ξαναπάρω αργότερα. Ναι, σας ευχαριστώ. Γεια σας. (το κλείνει. Στον εαυτό του) Που είσαι ρε Τζούλι;

(Σκοτάδι)

Σκηνή 3

(Στο πάρτι του σκηνοθέτη. Εξωτερικός χώρος, ακούγεται πνιχτή μουσική, από μέσα. Ο φωτισμός είναι χαμηλός, από φώτα κήπου και ταυτόχρονα υπάρχουν λάμπες που εμφανίζονται φευγαλέα, από τα φωτορυθμικά του πάρτι στο σαλόνι. Ίσως να υπάρχει και μια λευκή – γαλάζια λάμψη χαμηλά που υποδηλώνει πισίνα. Οι δύο ήρωες μοιράζονται ένα τσιγαριλάκι)

Άλμπερτ: (ρουφάει μια γερή) είναι πολύ καλό. Θεε;

Τομ: φέρε μου μία (ρουφάει κι αυτός) δυνατό.

Άλμπερτ: (το παίρνει πίσω) ευτυχώς που σιέφτηκα να το φέρω. Αυτό το πάρτι είναι μεγαλύτερη αποτυχία κι από την ταινία.

Τομ: (γελάει) ντροπή σου.

Άλμπερτ: (γελάει) έχω άδικο;

(Κοιτιούνται και δεν απαντάει κανείς. Γελάνε δυνατά και οι δύο)

Τομ: αυτή η ταινία θα πάει άπατη!

Άλμπερτ: σου πήρε λίγο αλλά το κατάλαβες.

Τομ: νιώθω πολύ ηλίθιος που δέχτηκα να την κάνω.

Άλμπερτ: είσαι καλός ηθοποιός, στο 'χω ξαναπεί. Και θα έρθει και η καλή ευκαιρία.

Τομ: ποιον κοροϊδεύω Άλμπερτ; Είμαι ένας ακόμα απ' τους χιλιάδες που προσπαθούν να γίνουν γνωστοί και να αποδείξουν ότι κάτι κατάφεραν στη ζωή τους.

Άλμπερτ: σύνελθε Τομ, είσαι απ' το Κλίβελαντ. Και μόνο που έφυγες απ' την πόλη σου είναι μεγαλύτερο κατόρθωμα απ' όσα θα κάνουν ποτέ οι συμμαθητές σου.

Τομ: (τραβάει μια ρουφηξιά, γελάει)

Άλμπερτ: εξάλλου, έχεις ένα πολύ σημαντικό προβάδισμα, είσαι straight.

Τομ: άντε πάλι.

Άλμπερτ: σοβαρολογώ. Ξέρεις πόσοι gay εκεί έξω προσπαθούν να μούνε στη show business;

Τομ: (ειρωνικά) τότε γιατί δεν τους άφησες να σου πάρουν το ρόλο;

Άλμπερτ: (τραβάει ρουφηξιά) και να χάσω την ευκαιρία να παίξω σε μια τόσο κακογραμμένη ταινία; Με ρηχούς χαρακτήρες χωρίς νόημα;

Τομ: (γελάει δυνατά) οι γονείς σου θα ήταν περήφανοι.

Άλμπερτ: οι γονείς μου ευτυχώς είναι νεκροί.

(σιωπή)

Άλμπερτ: κι αν δεν ήταν, θα αυτοκτονούσαν μόλις έβλεπαν την ταινία.

Τομ: (πνίγεται ενώ ρουφάει, βήχει) κοφ' το πια!

Άλμπερτ: μ' αυτήν την ταινία στις αίθουσες, το λαιμό μου με βλέπω να κόβω.

Τομ: (γελάει) έλα τώρα Άλμπερτ, δεν είναι τόσο κακή.

Άλμπερτ: Σοβαρά;

(ο Άλμπερτ σηκώνεται και παίρνει το ύφος που είχε ο Τομ στην πρώτη σκηνή και αρχίζει να λέει τα λόγια του)

Άλμπερτ: (κοροϊδευτικά) στρατιωτικός είμαι, όχι αμόρφωτος. Κι αν είχες πάει σε στρατιωτική σχολή, θα είχες μάθει ότι ο Ιούλιος Καίσαρας ήταν μεγάλος στρατηλάτης και φωτισμένος αξιωματικός. Η ιστορία και οι τακτικές του διδάσκονται κατά κόρον.

Τομ: (γελάει υστερικά)

Άλμπερτ: (κάθεται ξανά) ποιος σοβαρός άνθρωπος μιλάει έτσι; Και μη μου πεις ότι είναι εποχής! Σε καμία εποχή, κανένας δε μιλούσε έτσι!

(Ο Τομ συνεχίζει και γελάει. Ο Άλμπερτ τραβάει μια ρουφηξιά. Ακούγεται πόρτα να ανοίγει να ανοίγει και να κλείνει. Η μουσική δυναμώνει στιγμιαία και μετά ξαναχαμηλώνει)

Ίαν: εδώ είστε; Γιατί γελάτε;

Τομ: εδώ, ο Άλμπερτ, κάνει πρόβα για το Όσκαρ.

Ίαν: δεν καταλαβαίνω.

Άλμπερτ: καλύτερα. Μας ήθελες κάτι Ίαν;

Ίαν: ναι, σας έψαχνα για να σας πω για τις σκηές σας.

Άλμπερτ: (ρουφάει απ' το τσιγάρο) ελπίζω να είναι για καλό.

Ίαν: μη γρινιάζεις Άλμπερτ. Τελειώσαμε με τις σκηές. Δε θα χρειαστεί να τις ξαναγυρίσετε.

Τομ: ευτυχώς. Άντε μπας και ξεκουραστούμε επιτέλους.

(ο Τομ παίρνει το τσιγάρο και τραβάει μια γερή ρουφηξιά. Βήχει. Ο Άλμπερτ τον χτυπάει στην πλάτη και ο Τομ πίνει το ποτό του γουλιά γουλιά για να συνέλθει)

Άλμπερτ: 'ντάξει;

Τομ: (βήχει λίγο) ναι, ναι.

Ίαν: καλό είναι αυτό; Για φέρε λίγο.

Άλμπερτ: (του δίνει το τσιγάρο) με το μαλακό μικρέ.

Ίαν: μικρό είναι το μάτι σου (ρουφάει απ' το τσιγάρο. βήχει) είναι πολύ δυνατό

Τομ: (γελάει, του δίνει το ποτό του) στο είπα, με το μαλακό. Πιες λίγο.

Ίαν: (το αρνείται) καλά είμαι. Τι λέει το πάρτι;

Άλμπερτ: για να είμαστε εδώ έξω.

Ίαν: βαρετά ε;

Τομ: μικρό το καστ και λίγο αδιάφορο εδώ που τα λέμε.

Άλμπερτ: κι αυτή η Έλεν ρε παιδί μου, από τότε που έγινε γνωστή και άρχισε να δίνει συνεντεύξεις και να μιλάει για τη μόλυνση του περιβάλλοντος, σταμάτησε να κάνει μπάνιο.

Ίαν: σοβαρά;! Νόμιζα ότι το έλεγε απλά για εφέ. Ξέρεις, για τη δημοσιότητα.

Τομ: δυστυχώς για μας, είναι απ' αυτές που τα λένε και τα εννοούν. Ζήτημα είναι αν πλένεται κάθε είκοσι μέρες.

Ίαν: ε καλά, και δεν πλύθηκε για το πάρτι;

Άλμπερτ: δεν ήταν η μέρα της.

(γελάνε όλοι μαζί. Το τσιγάρο κάνει άλλον ένα γύρο σε όλους. Ο Άλμπερτ και ο Τομ φαίνονται ανεπηρέαστοι. Ο Ίαν έχει αρχίσει να ζαλίζεται)

Τομ: (στον Άλμπερτ) δεν τον βλέπω καλά το μικρό.

Άλμπερτ: Ίαν; Ίαν είσαι καλά; Πως αισθάνεσαι;

Ίαν: (φανερά ζαλισμένος) με βάρεσε λίγο τελικά (χαχανίζει)

Άλμπερτ: την έχει ακούσει για τα καλά (γελάει) μήπως να σε πάμε μέσα;

Ίαν: (χαχανίζει) όχι ρε, σιγά.

Άλμπερτ: (σηκώνεται να τον βοηθήσει) έλα να σε βοηθήσω.

Ίαν: (αρπάζεται ξαφνικά) άσε με ρε!

Άλμπερτ: αφού δε μπορείς μόνος σου! (κάνει πάλι να τον πιάσει)

Ίαν: (τον σπρώχνει με δύναμη) μη μ' αγγίζεις μωρή πουστάρρα!

Τομ: ώπα, ώπα, Ίαν. Χαλάρωσε λίγο, δεν είναι ανάγκη να μιλάς έτσι.

Βοηθός: όπως θέλω θα μιλάω. Σου θίξαμε το γκόμενο;

Τομ: το χοντραίνεις τώρα, μαζέψου.

Άλμπερτ: ας' τον Τομ, είναι φτιαγμένος.

(ο Ίαν κάνει μια άσεμνη χειρονομία και πάει προς τα μέσα. Ακούγεται πάλι πόρτα να ανοίγει και να κλείνει και η μουσική δυναμώνει πάλι στιγμιαία)

Τομ: γιατί τον άφησες να φύγει;

Άλμπερτ: αύριο θα είναι καλά και θα το μετανιώσει.

Τομ: τι τον έπιασε ξαφνικά;

Άλμπερτ: (χαμογελάει) είπαμε. Παρεξήγηση.

Τομ: όχι Άλμπερτ, όσο και να έχετε παρεξήγηθεί, αυτό το πράγμα δε δικαιολογείται.

Άλμπερτ: (δεν απαντάει)

Τομ: του την είχες πέσει, έτσι;

Άλμπερτ: (διστάζει) ναι.

Τομ: (παύση) και;!

Άλμπερτ: όταν η παραγωγή έκανε πάρτι γνωριμίας για τους συντελεστές, είχα πει λίγο παραπάνω.

Τομ: περίεργο.

Άλμπερτ: ναι, τέλος πάντων, είχα πει. Είχε πει κι αυτός και νόμιζα ότι με φλέρταρε. Προσπάθησα να τον φιλήσω και τα πήρε. Με χτύπησε κι έφυγε.

Τομ: μάλιστα. Άρα οι “σιάλες” που έπεσες μεθυσμένος, ήταν ο Ίαν ε;

Άλμπερτ: (γνέφει καταφατικά, παύση) έσβησε αυτό.

Τομ: (ξεφυσάει) είχα παρατηρήσει ότι η συμπεριφορά του ήταν διαφορετική απέναντί σου αλλά δε φανταζόμουν κάτι τέτοιο.

Άλμπερτ: μη δίνεις σημασία. Συνηθισμένος είμαι. (ανάβει ξανά το τσιγάρο)

Τομ: πως το κάνεις όλο αυτό;

Άλμπερτ: ποιο;

Τομ: πως το αντέχεις όλο αυτό;

Άλμπερτ: εννοείς το βρισίδι;

Τομ: και αυτό.

(ο Άλμπερτ ανασηκώνει τους ώμους και τραβάει μια ρουφηξιά απ’ το τσιγάρο)

Άλμπερτ: συνηθίζεις.

Τομ: πως συνηθίζεται κάτι τέτοιο;

Άλμπερτ: Αν και συνήθως ο κόσμος αποφεύγει τις κατά πρόσωπο κουβέντες, μια στο τόσο θα βρεθεί κάποιος που θα έρθει και θα στα χώσει κατάμουτρα. Αυτά τα λόγια λοιπόν, ή τα αφήνεις να σε πληγώνουν, ή παίρνεις την απόφαση ότι είσαι κύριος του εαυτού σου και ότι όλα αυτά απλά είναι λόγια ανθρώπων που δεν καταλαβαίνουν.

Τομ: (περνάει το χέρι του απ' τους ώμους του Άλμπερτ) για κάτι τέτοια σε θαυμάζω.

Άλμπερτ: (ειρωνικά) μόνο γι' αυτά;

Τομ: (γελάει) για τα υπόλοιπα αφήνω να σε θαυμάζουν άλλοι.

(γελάνε λίγο και οι δύο)

Τομ: πάμε σιγά σιγά; Είμαι κομμάτια.

Άλμπερτ: πάμε ναι, αλλά θα πάρουμε ταξί.

Τομ: μα έχω το αυτοκίνητο.

Άλμπερτ: σ' αυτήν την κατάσταση, δε σε αφήνω να οδηγήσεις.

Τομ: (ειρωνικά, χωρίς κακία) Με κάτι τέτοια μ' εννευρίζεις.

Άλμπερτ: είναι μέρος της γοητείας μου, γλύκα.

(ο Άλμπερτ του δίνει ένα πεταχτό φιλί στο μάγουλο. Γελάνε και αγκαλιάζονται.)

Τομ: μήπως πρέπει να πάμε στον Ίαν πρώτα;

Άλμπερτ: δεν ξέρω Τομ.

Τομ: τουλάχιστον να δούμε αν είναι καλά.

Άλμπερτ: (αναστενάζει) ας είναι. Αλλά δε θα τον ψάχνω σε όλο το σπίτι. Αν δεν είναι στο σαλόνι, φεύγουμε.

Τομ: εντάξει μεσιέ. Ό,τι πεις.

Άλμπερτ: δε θα με αφήσεις να το ξεχάσω ποτέ, ε;

Τομ: ποτέ γλύκα.

(γελάνε και οι δύο και πάνε προς τα μέσα)

Σκηνή 4 (εικόνα)

(Καθώς ο Τομ και ο Άλμπερτ φεύγουν απ' το πάρτι, τα φώτα χαμηλώνουν και η μουσική δυναμώνει. Ίσως να υπάρχουν μόνο τα φωτορυθμικά του πάρτι. Καθώς η μουσική κυριαρχεί μέσα στο σκοτάδι, ακούμε καθαρά τη φωνή του Ίαν και μια άλλη φωνή που δεν αναγνωρίζουμε)

Ίαν: όχι, μη.

Φωνή: σκάσε.

Ίαν: δε θέλω.

Φωνή: σκάσε είπα.

(ακούμε τον Ίαν πνιχτά, σα να είναι φιμωμένος. Ακούγονται αναστεναγμοί, τα κλαψουρίσματα του Ίαν. Καθώς τα φώτα και η μουσική σβήνουν, ακούγεται ένας άνδρας σε οργασμό. Αμέσως μετά, στο σκοτάδι και τη σιωπή, ακούγεται ο Ίαν να κλαίει για λίγο. Και μετά σιωπή στο σκοτάδι.)

Σκηνή 5

(Το επόμενο πρωί, στο σαλόνι του Τομ. Ο Άλμπερτ κοιμάται στο σαλόνι. Ακούγεται το κουδούνι της πόρτας επίμονα. Ο Άλμπερτ στριφογυρίζει στον καναπέ. Ο Τομ βγαίνει απ' το δωμάτιο νυσταγμένος με τα εσώρουχα και ανοίγει την πόρτα.)

Έλεν: (μπαίνει φουριόζα) άντε μωρέ, τι κάνεις τόσην ώρα; (βλέπει τον Τομ) να τι χάνω που δεν έχω σκηνές μαζί σου.

Τομ: τι θες Έλεν, είναι (παύση) τι ώρα είναι;

Έλεν: είναι επτά παρά είκοσι.

Τομ: σ' αυτήν την περίπτωση θέλω διπλό καφέ. Άλμπερτ;

Άλμπερτ: (ακόμα κοιμισμένος) μμμ

Τομ: (πιο δυνατά) Άλμπερτ! Θες καφέ;

Άλμπερτ: μμμ. Παράτα με.

Έλεν: (πονηρά) τι κάνετε εδώ τα δυο σας;

Άλμπερτ: (χωρίς να ανοίξει τα μάτια του) ζούμε τον έρωτα μας και μας ενοχλείς Έλεν.

Έλεν: καλέ που με κατάλαβε; Απ' τη φωνή;

Τομ: ναι ναι (κρατώντας μια απόσταση) αυτό είναι, το βρήκες.

Έλεν: καλημέρα Άλμπερτ.

Άλμπερτ: (νυσταγμένα) καλημέρα. Διπλό καφέ Τομ.

Τομ: έγινε. Εσύ θες κάτι Έλεν;

Έλεν: δεν το χρειάζομαι. (σπρώχνει τον Άλμπερτ και κάθεται στον καναπέ) Και μ' αυτά που ήρθα να σας πω, ούτε εσείς θα το χρειαστείτε.

(ο Τομ βάζει καφέ να γίνεται στην καφετιέρα)

Άλμπερτ: (μαζεύεται) καλά μην ορνίζεσαι. Και κανένα κρουασάν Τομ. Το στομάχι μου από χθες είναι χάλια.

Τομ: (ξεινιάει να ντύνεται) το έχω υπόψιν.

Έλεν: μη ντύνεσαι. Δεν έχεις να πας πουθενά.

Άλμπερτ: δεν ξέρω τι ήρθες να μας πεις, αλλά ό,τι κι αν είναι εγώ χρειάζομαι καφέ για να το αντιμετωπίσω.

(η Έλεν σηκώνεται και σταματάει τον Τομ απ' το να φορέσει τη μπλούζα του. Τον καθίζει στον καναπέ δίπλα στον Άλμπερτ)

Έλεν: (στον Άλμπερτ) εσύ καλά θα κάνεις να ξυπνήσεις χωρίς καφέ γιατί τα πράγματα είναι σοβαρά. Κι εσύ (στον Τομ) μπορείς να μείνεις και χωρίς τη μπλούζα. Δε με πειράζει.

Τομ: για μπανιστήρι ήρθες πρωί πρωί;

Έλεν: σιωπή. Εγώ μιλάω τώρα. Τι ώρα φύγατε χθες απ' το πάρτι;

Άλμπερτ: δε θυμάμαι. Ήμουν πολύ (κομπιάζει) μεθυσμένος.

Έλεν: μαστουρωμένος ήσουν Άλμπερτ. Μέχρι πάνω μύριζε ο μπάφος που σιάσατε.

Τομ: ε και; Τι πειράζει; Μας ψάχνει η αστυνομία για παράνομη κατοχή;

Έλεν: για παράνομη κατοχή όχι.

Άλμπερτ: (σοβαρεύει) ώπα, τι εννοείς;

Έλεν: αυτό που κατάλαβες.

Τομ: αρκετά. Έλεν, μίλα καθαρά.

Έλεν: χθες το βράδυ στο πάρτι ο Ίαν (σιωπή) έπεσε θύμα βιασμού.

Τομ και Άλμπερτ: (πετάγονται) ΤΙ;!

Έλεν: είδες που δε σας χρειάστηκε ο καφές;

Άλμπερτ: μίλα Έλεν!

Έλεν: τον βρήκαν σε ένα δωμάτιο σε άθλια κατάσταση.

Τομ: ποιος το έκανε αυτό;

(η Έλεν δεν απαντάει αμέσως. Παίρνει μια βαθιά ανάσα και κάθεται)

Άλμπερτ: τι θα γίνει θα μας πεις;

Έλεν: ο Ίαν (διστάζει) είπε στην αστυνομία (παύση).

Τομ: λέγε Έλεν, το κέρατο μου!

Έλεν: (γρήγορα, με μια ανάσα) είπε στην αστυνομία ότι του δώσατε ναρκωτικά και μετά καυγαδίσατε και πιστεύει ότι το έχει κάνει ένας απ' τους δυο σας.

(απλώνεται σιωπή. Η Έλεν είναι νευρική. Ο Τομ και ο Άλμπερτ κοιτάζονται)

Τομ: απίστευτο.

Άλμπερτ: Έλεν, σοβαρολογείς;

Έλεν: δυστυχώς.

Τομ: που τα ξέρεις όλα αυτά Έλεν;

Έλεν: δε βλέπεις πως είμαι; Με πήρε ο ύπνος στον καναπέ, στο σαλόνι του Τέρορ.

Άλμπερτ: άρα ήσουν εκεί όταν ήρθε η αστυνομία.

Έλεν: εκεί ήμουν. Με ανέκριναν κιόλας.

Τομ: και τι τους είπες;

Έλεν: ότι κοιμόμουν; Αν και δε με κράτησαν πάρα πολύ. Υποθέτω γιατί είμαι γυναίκα.

(ο Τομ κι ο Άλμπερτ κοιτάζονται, δε μιλάνε. ο Τομ σηκώνεται και πάει να ανάψει τσιγάρο. Βάζει καφέ σε μια κούπα και πίνει λίγο)

Άλμπερτ: δε μπορώ να το πιστέψω. Γιατί να πει κάτι τέτοιο;

Έλεν: δεν έχω ιδέα. Θέλω κι εγώ ένα Τομ.

Άλμπερτ: δε... δε μπορώ ούτε να το διανοηθώ.

Έλεν: του δώσατε όντως ναρκωτικά;

Άλμπερτ: κάπνισε λίγο απ' το τσιγάρο που είχαμε;

Έλεν: και καυγαδίσατε;

Άλμπερτ: ήταν φτιαγμένος και νόμιζε ότι.

Έλεν: (τον διακόπτει) ότι του την πέφτεις!

Άλμπερτ: όχι, για όνομα.

Έλεν: του την είχες πέσει όμως παλιότερα.

Άλμπερτ: μια φορά, όταν ξεκινήσαμε τα γυρίσματα.

Τομ: σταμάτα Άλμπερτ.

Άλμπερτ: γιατί; Του την έπεσα μία φορά πριν από κάτι μήνες και από τότε του φέρομαι με τον καλύτερο τρόπο. Κι αυτό το μαλακισμένο πάει και με κατηγορεί για κάτι τέτοιο;!

Έλεν: κοιτάξε.

Άλμπερτ: (τη διακόπτει) όχι! Και μάλιστα μπλέκει και τον Τομ σε όλο αυτό.

Τομ: (πιο δυνατά) σταμάτα Άλμπερτ.

Άλμπερτ: (δεν του δίνει σημασία, ανεβάζει ένταση) κι όλα αυτά γιατί είναι ένα ακόμα μαλακισμένο κωλόπαιδο, τόσο ανασφαλές με τη σεξουαλικότητα του δε μπορεί καν να δεχτεί το ερωτικό ενδιαφέρον από έναν άλλον άντρα αλλά πρέπει να του καταλογίσει μια απ' τις χειρότερες πράξεις που μπορεί να κάνει κανείς, μόνο και μόνο για να τον τιμωρήσει!

Τομ: (πετάει την κούπα κάτω, φωνάζει) σιάσε πια, σιάσε!

(απλώνεται σιωπή για λίγο. Η Έλεν έχει μείνει με το στόμα ανοιχτό και τους κοιτάζει. Ο Άλμπερτ σηκώνεται και πλησιάζει τον Τομ προσεκτικά)

Άλμπερτ: Τομ; Τι έπαθες;

Τομ: κουράστηκα.

Άλμπερτ: από τι;

Τομ: (φωνάζει) από σένα! Ποτέ μου δε με ενόχλησαν οι επιλογές σου, δε σου είπα ποτέ τίποτα για όλους αυτούς τους γελοίους που κάνεις σχέσεις μαζί τους, τις ηλίθιες φίλες σου που νοιάζονται μόνο για να βγαινούν για ψώνια. Αλλά όταν δε σκέφτεσαι με το σωστό κεφάλι, κάνεις πράγματα που σε βάζουν σε ηλίθιους μεπελάδες.

Άλμπερτ: Τομ, τι λες;

Τομ: πιστεύεις ότι δε θυμάμαι όλους του μαλάκες που έχεις μπλέξει όλα αυτά τα χρόνια;
Τον αλκοολικό που σε έδερε; Εκείνο το βλάκα το χαρτοπαίχτη που σε έκλεψε για
ξεπληρώσει τον τοιογλύφο του;

Άλμπερτ: τι στο διάολο προσπαθείς να μου πεις;

Τομ: (τον πλησιάζει) που βρισκόσουν, ρε μαλακισμένο όσο εγώ περίμενα το ταξί;

Άλμπερτ: στο μπάνιο!

Τομ: για ένα τέταρτο;

Άλμπερτ: έχεις δοκιμάσει να κατουρήσεις μαστουρωμένος και μεθυσμένος; Μάθε λοιπόν
ότι δεν είναι εύκολο!

(ο Τομ γελάει και απομακρύνεται)

Άλμπερτ: νόμιζα ότι με ήξερες Τομ.

Τομ: ναι, κι εγώ το ίδιο νόμιζα. Άλλα όσες φορές και να σε δικαιολογήσω κάνεις πάλι τα
ίδια. Πρέπει να πάρεις οπωσδήποτε αυτό που θες έτσι;

Άλμπερτ: (τον χαστουκίζει) δεν το έκανα. Κι εσύ Τομ ξέρεις πολύ καλά γιατί δεν το έκανα!

(ο Άλμπερτ αρπάζει τα ρούχα του και ανοίγει την πόρτα ακόμα με τα εσώρουχα. Μιλάει
στον Τομ χωρίς να τον κοιτάζει)

Άλμπερτ: βάλε το κεφάλι σου κάτω από κρύο νερό. Όταν συνέλθεις τα ξαναλέμε. (βγαίνει
χτυπώντας την πόρτα πίσω του)

Έλεν: είναι καλή ώρα αυτή για να πω ότι δεν κάνει να ξοδεύουμε το νερό μ' αυτόν τον
τρόπο;

Τομ: φύγε Έλεν.

Έλεν: (σηκώνεται) ναι ναι, φεύγω. Μπορώ να σε ρωτήσω κάτι πριν;

Τομ: τι;

Έλεν: τι εννοούσε με αυτό το “ξέρεις πολύ καλά γιατί”;

Τομ: Έφυγες Έλεν.

(η Έλεν φεύγει και κλείνει την πόρτα πίσω της. Ο Τομ κάθεται στον καναπέ και κρύβει το πρόσωπο στα χέρια του. Σκοτάδι)

Σκηνή 6

(Ο Άλμπερτ και ο Τομ είναι στο κρατητήριο, σε δύο ξεχωριστά κελιά. Ο Τομ κάθεται σε μια γωνιά σκυμμένος και δε μιλάει. Μπαίνει η Έλεν)

Έλεν: λυπάμαι πολύ παιδιά. Δεν περίμενα ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο.

Άλμπερτ: (ειρωνικά) ναι, είναι πραγματικά σοκαριστικό.

Έλεν: έλα τώρα Άλμπερτ.

Άλμπερτ: όχι, όχι, φυσικά και είναι σοκαριστικό. Ο δικαστής προφύλακισε τον μοναδικό φαινομενικά gay ηθοποιό του καστ, γιατί προφανώς και θα ήταν ο μόνος αριετά “άρρωστος” για να κάνει κάτι τέτοιο.

Έλεν: υπερβάλλεις λίγο, δε νομίζεις; (πιο χαμηλά) υπήρχε συγκεκριμένη καταγγελία από τον Ίαν για σας τους δύο!

(σιωπή. Ο Άλμπερτ δεν απαντά. Η Έλεν τους κοιτάζει νευρικά)

Άλμπερτ: Έλεν, μιλά σε παρακαλώ με το δικηγόρο μας. Δείτε αν μπορεί να γίνει κάτι.

Έλεν: ναι, ναι, φυσικά. Τι θέλεις να του πω;

Άλμπερτ: ότι (πιο χαμηλά) προσπάθησε να δεις τι μπορεί να γίνει. Πες του ότι αν δεν καταφέρει να βγάλει άκρη, είμαι έτοιμος να δηλώσω ένοχος. Αρκεί να μην πάρει η μπάλα και τον Τομ.

Έλεν: Άλμπερτ, δε μπορείς να το κάνεις αυτό. Είσαι αθώος.

(μικρή σιωπή)

Έλεν: είσαι αθώος, έτσι δεν είναι;

Άλμπερτ: προφανώς και είμαι αθώος, δε θα έκανα ποτέ κάτι τέτοιο.

Έλεν: μμμ...ξέρεις, ήθελα να σε ρωτήσω γι' αυτό.

Άλμπερτ: ποιο;

Έλεν: αυτό που φώναζες στον Τομ τις προάλλες, πριν τον χαστουκίσεις και φύγεις απ' το σπίτι με το βρακί. Αλήθεια, βγήκες και στο δρόμο έτσι;

Άλμπερτ: μείνε στο θέμα, σε παρακαλώ.

Έλεν: Τέλος πάντων, γύρισες και είπες στον Τομ “Δεν το έκανα εγώ κι εσύ ξέρεις πολύ καλά γιατί”. Τι ήταν αυτό;

Άλμπερτ: (αναστενάζει) δεν είναι ώρα για κουτσομπολιό Έλεν. Το βλέπεις νομίζω και μόνη σου.

Έλεν: καλά. Αλλά θα επανέλθω σ' αυτό. Τέλος πάντων, πρέπει να πηγαίνω. Θα περάσω κι απ' το δικηγόρο και θα προσπαθήσω να έρθω και αύριο να σας δω. (στον Τομ) Τομ, γλυκέ μου, θέλεις να προσπαθήσω να σου φέρω κάτι;

(ο Τομ δεν απαντάει. Παραμένει στην ίδια θέση)

Άλμπερτ: πήγαινε Έλεν. Θα είμαστε μια χαρά.

(η Έλεν φεύγει. Ο Άλμπερτ πάει και κάθεται στο σημείο του κελιού που είναι πιο κοντά στον Τομ. Όσο ο Άλμπερτ μιλάει, ο Τομ ούτε που κουνιέται απ' τη θέση του)

Άλμπερτ: ειρωνικό δεν είναι; Μέχρι πριν 2 βδομάδες παίζαμε σε ταινία σε διπλανά κελιά και τώρα ζούμε το ίδιο πράγμα. Αν δεν ήμουν τόσο κουρασμένος και απογοητευμένος θα μπορούσα να βάλω τα γέλια. (παύση) Δεν το έκανα Τομ. Δεν το έκανα, σου λέω την αλήθεια. Δε με νοιάζει που βρίσκομαι εδώ μέσα, με ξέρεις. Ακόμα κι αυτό είναι άλλη μια εμπειρία για μένα. (παύση. Γελάει) θυμάσαι που κάναμε τους κομπάρσους σε εκείνη τη χαζή σειρά, ε; εκείνη που έκανε μια σαιζόν και μετά την κόψανε γιατί πήγε άπατη; Έκανα την τραβεστί-πόρνη κι εσύ το μπάτσο που βρήκε το πτώμα μου. Δε θα ξεχάσω το ύφος σου όταν με είδες με το διχτυωτό καλσόν και τις γόβες. Νομίζω γελούσες για μέρες. Κι εκείνος ο ψηλός ο ηθοποιός, ο πρωταγωνιστής. (σιέφτεται) δε μου 'ρχεται με τίποτα τώρα. Χριστέ μου, τι κούκλος! Ποιος να μου το 'λεγε ότι όταν θα πέφταμε στο κρεβάτι το μόνο που θα γούσταρε θα ήταν να μου γλείφει τα πόδια. (γελάει) πες κάτι, σε παρακαλώ. Πες μια λέξη μόνο. Ξέρεις ότι δεν το 'κανα, το ξέρεις.

(ο Άλμπερτ έχει γύρει με το κεφάλι στον τοίχο και τα μάτια κλειστά. Περνάνε μερικές στιγμές. Ο Τομ σηκώνεται και πάει και κάθεται δίπλα στον Άλμπερτ χωρίς εκείνος να τον έχει καταλάβει. Ο Τομ περνάει τα χέρια του μέσα απ' τα κάγκελα και τον αγκαλιάζει. Ο Άλμπερτ το νιώθει και αρχίζει και ανοίγει τα μάτια του. Περνάνε μερικές στιγμές ακόμα)

Τομ: Μαρι Όσαμ τον έλεγαν.

Άλμπερτ: (κραυγάζει) ναι! Ναι! Ναι! Με εκείνη την άθλια προφορά. Προσπαθούσε να το παιζει κοσμοπολίτης! Ο βλάχος απ' το Ουισκόνσιν!

(γελάνε για λίγο και οι δύο και αγκαλιάζονται μέσα απ' τα κάγκελα)

Τομ: το ξέρω ότι δεν το έκανες. Δεν είμαι σίγουρος τι με 'πιασε και σου μίλησα έτσι.

Άλμπερτ: μου τα κρατούσες καιρό, ε;

Τομ: όχι, όχι, αν είναι δυνατόν. Αλλά σε νοιάζομαι ρε. Κι εσύ πας και κάνεις ό,τι σου κατέβει.

Άλμπερτ: daddy issues.

Τομ: δικαιολογίες. Φοβάσαι. Παραδέξου το.

Άλμπερτ: εγώ φοβάμαι;! Γλυκέ μου, απ' τους δυο μας εδώ μέσα, σίγουρα αυτός που φοβάται περισσότερο δεν είμαι εγώ.

Τομ: τι θες να πεις;

Άλμπερτ: μου πήρε λίγο αλλά τελικά το θυμήθηκα. Η Τζούλι είναι η εκείνη η κειμενογράφος που τραβιόσουν πριν από κάτι φεγγάρια.

Τομ: Μπα, σου είχα πει για τη Τζούλι;

Άλμπερτ: μια φορά γιατί σου ξέφυγε. Αυτή δεν ήταν να δουλέψει μαζί μας; τι απέγινε; Θυμάμαι ότι ο Τέρορ την ήθελε πολύ.

(ο Τομ μαζεύει το χέρι του και κρύβει το πρόσωπο του στις παλάμες του. Δεν απαντάει)

Άλμπερτ: τι συνέβη Τομ; Την πρόσβαλες; Τη χτύπησες; Αποκλείεται, εσύ ούτε σε μυρμήγκι δε θα μπορούσες να κάνεις κακό. Το κάνατε και μετά δεν ήθελε να σε ξαναδεί; Τόσο χάλια σεξ κάνεις;

Τομ: (γελάει) σταμάτα μωρέ γελοίο.

Άλμπερτ: τουλάχιστον γέλασες.

Τομ: γνωριστήκαμε πριν κανένα εξάμηνο, όπως είπες κι εσύ πολύ σωστά, παλιό-ελέφαντα! Σε μισώ που θυμάσαι τα πάντα!

Άλμπερτ: μην υπεικφεύγεις! Συνέχισε!

Τομ: τέλος πάντων, βγαίναμε, περνούσαμε καλά. Λίγο πριν ξεκινήσουμε τα γυρίσματα το κάναμε για πρώτη φορά.

Άλμπερτ: μετά από σχεδόν δύο μήνες;

Τομ: δεν είμαστε όλοι σαβουρογάμηδες ξέρεις, σαν εσένα.

Άλμπερτ: νομίζεις ότι θα πληγωθώ, αλλά κάνεις λάθος. Λέγε!

Τομ: ε, αυτό. Το κάναμε. Δύο βδομάδες αφότου ξεκίνησαν τα γυρίσματα ήρθε και με βρήκε. Είχε μείνει έγκυος.

(σιωπή)

Άλμπερτ: μα, αυτό είναι υπέροχο. Εσύ πάντα ήθελες να κάνεις οικογένεια, παιδιά, σπίτι με κήπο και όλες αυτές τις αηδίες.

Τομ: ήθελα, Άλμπερτ, ήθελα. Στη θεωρία. Στην πράξη όλα είναι δύσκολα. Ας μη γελιόμαστε, είμαι, στην καλύτερη, ένας μέτριος ηθοποιός. Δε θα καταφέρω ποτέ να βραβευτώ ή να κάνω συμβόλαια εκατομμυρίων. Πως θα φροντίσω μια οικογένεια;

(σιωπή)

Άλμπερτ: τι βλάκας που είσαι.

Τομ: σ' ευχαριστώ για την ψήφο εμπιστοσύνης.

Άλμπερτ: Τομ, σύνελθε. Είσαι πολύ καλός ηθοποιός. Σε έχω δει σε πολλές δουλειές και κάθε φορά γίνεσαι καλύτερος. Είσαι νέος ακόμα, οι μεγάλοι ρόλοι θα έρθουν. Άλλωστε, μόλις τελειώσαμε μια ταινία που είμαστε πρωταγωνιστές. Αυτή η ταινία θα μας φέρει στο προσκήνιο.

Τομ: το σκάνδαλο θα μας φέρει στο προσκήνιο.

Άλμπερτ: τι σιατά Τομ; Ξέχασες ότι είσαι αθώος;

Τομ: φυσικά και όχι αλλά οι φυλλάδες εκεί έξω θα το γράφουν συνεχώς μέχρι να βρεθεί ο πραγματικός ένοχος. Πιστεύεις πραγματικά ότι κάποιος θα πάει να δει μια ταινία που οι βασικοί πρωταγωνιστές κατηγορούνται για βιασμό και σωματική κακοποίηση;

(σιωπή)

Τομ: το ξέρεις και μάλιστα καλύτερα από μένα.

Άλμπερτ: (γνέφει) δε μπορώ να σου πω τίποτα σ' αυτό.

Τομ: είδες; Άλλωστε, ακόμα κι αν αθωωθούμε. Ακόμα κι αν καθαρίσουν τα ονόματα μας και βρεθεί ο πραγματικός ένοχος. Ακόμα κι αν καταφέρουμε να συνεχίσουμε να δουλεύουμε ως ηθοποιοί, η δική μου ευκαιρία με τη Τζούλι χάθηκε.

Άλμπερτ: με τη Τζούλι; Γιατί;

Τομ: όταν μου είπε ότι έμεινε έγκυος πανικοβλήθηκα. Μπλόκαρα τις κλήσεις, τα μηνύματα της, τα πάντα. Δε μπορούσα να την αντικρύσω. Πέρασε έτσι μια βδομάδα. Όταν αποφάσισα να της μιλήσω έμαθα ότι είχε παραιτηθεί. Άρχισα να την παίρνω τηλέφωνο ξανά και ξανά, να της ζητάω να με συγχωρέσει. (παύση) τίποτα. (παύση) θυμάσαι την τελευταία μέρα των γυρισμάτων;

Άλμπερτ: ναι, φυσικά.

Τομ: ο Ίαν ήρθε και μου έφερε το κινητό μου, το είχα ξεχάσει στο μοντάζ. Με είχε πάρει τηλέφωνο. Την έπαιρνα όλο το βράδυ μήπως και απαντήσει αλλά μάταια. Τελικά μου έστειλε ένα μήνυμα να μην την ξαναενοχλήσω.

Άλμπερτ: τι σε ήθελε στο τηλέφωνο;

Τομ: δεν έχω ιδέα. Δε μου είπε.

Άλμπερτ: λες να;

Τομ: αυτό φοβάμαι κι εγώ.

(ο Άλμπερτ περνάει το χέρι του μέσα απ' τα κάγκελα και αγκαλιάζει τον Τομ. Ο Τομ κλαίει σιγανά)

Άλμπερτ: μόλις βγούμε από δω μέσα, θα πάμε μαζί να τη βρούμε. Θα της ζητήσεις συγγνώμη και μια δεύτερη ευκαιρία. Και θα είμαι κι εγώ εκεί να σε βοηθήσω.

(το κλάμα του Τομ δυναμώνει)

Άλμπερτ: όλα θα πάνε καλά Τόμας. Όλα.

(σκοτάδι)

Σκηνή 7

(Στο βάθος της σκηνής βρίσκονται ο Τομ και ο Άλμπερτ στα κελιά τους. Μπροστά στη σκηνή, ένα τραπέζι και δύο καρέκλες. Όλη η σκηνή στο σκοτάδι. Ένας προβολέας φωτίζει τον Τομ, ένας τον Άλμπερτ και ένας το τραπέζι. Στο τραπέζι κάθεται η ανακρίτρια. Εναλλάξ, ο Ίαν, ο Τέρρυ και η Έλεν, θα περάσουν όλοι απ' το τραπέζι. Πρώτος είναι ο Ίαν. Παράλληλα βλέπουμε και τους ήρωες στα κελιά τους. Οι διάλογοι είναι πλεγμένοι μεταξύ τους, αλλά δεν υπάρχει αλληλοεπίδραση μεταξύ των όσων λέγονται στα κελιά και των όσων λέγονται στο τραπέζι)

Ανακρίτρια: Πως είσαι Ίαν;

Ίαν: (δεν απαντάει)

Άλμπερτ: είναι τόσο περίεργο όλο αυτό.

Ανακρίτρια: Νοιώθεις περίεργα;

Ίαν: (δεν απαντάει)

Άλμπερτ: τόσο αμήχανο.

Ανακρίτρια: Αμήχανα, ίσως;

Ίαν: (δεν απαντά)

Άλμπερτ: Κανονικά δε θα έπρεπε, αλλά φοβάμαι.

Ανακρίτρια: Δεν υπάρχει λόγος να φοβάσαι.

Ίαν: (κουνάει απλά το κεφάλι, συγκαταβατικά)

Τομ: Ξέρω τι εννοείς. Κι εγώ φοβάμαι.

(μικρή σιωπή)

Ίαν: γιατί με φέρατε εδώ;

Ανακρίτρια: είναι συνηθισμένη διαδικασία. Για μία συμπληρωματική κατάθεση.

Ίαν: (κουνάει πάλι το κεφάλι. Παύση) τι θέλετε να σας πω;

Ανακρίτρια: πρέπει να ξαναπιάσουμε εκείνο το βράδυ απ' την αρχή.

Ίαν: Δε θέλω να τα ξαναπώ.

Ανακρίτρια: Δε μπορείς να σταματήσεις μια χιονοστιβάδα Ίαν.

Ίαν: Δε μπορώ να το κάνω, δεν το καταλαβαίνεις;!

Ανακρίτρια: Μόνος σου βάζεις εμπόδια στον εαυτό σου.

Άλμπερτ: έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου
Τομ. Είναι η καλύτερη μας επιλογή.

Τομ: αυτό δε θα το ξαναπείς.

Τομ: Μα το Θεό, θα σε βαρέσω αν ξαναμιλήσεις.

Άλμπερτ: Για έλα αν σου βαστάει!

Τομ: Είσαι πολύ τυχερός που μας χωρίζουν αυτά τα κάγκελα.

Άλμπερτ: (πλησιάζει στα κάγκελα) Για να σε δω!

(Ο Τομ πλησιάζει τον Άλμπερτ αγριεμένος, τον πιάνει απ' το γιακά μέσα απ' τα κάγκελα και σηκώνει τη γροθιά του. Ταυτόχρονα ο Ίαν τρίβει τους κροτάφους του με τις γροθιές του. Ενώ ο Τομ χαλαρώνει τη λαβή του στον Άλμπερτ και κατεβάζει τη γροθιά του, ο Ίαν χτυπάει με δύναμη τις γροθιές του στο τραπέζι. Μικρή παύση)

Ίαν: (ξεψυχισμένα) δε μπορώ.

Τομ: (ξεψυχισμένα) δε μπορώ.

Ανακρίτρια: Πρέπει να προσπαθήσεις Ίαν.

Τομ: Δε θέλω να κάνεις κάτι τέτοιο για μένα Άλμπερτ.

Ίαν: έχετε ιδέα πόσο δύσκολο είναι αυτό που μου ζητάτε;

Άλμπερτ: αν ήταν εύκολο δε θα καυγαδίζαμε τώρα.

Ανακρίτρια: Σα γυναίκα, μπορώ να το φανταστώ. Σαν επαγγελματίας όμως, η δουλειά μου είναι να μαζέψω στοιχεία. Γεγονότα Ίαν, αυτά συνθέτουν την πραγματικότητα. Και τα δικά σου γεγονότα, είναι τα πιο σημαντικά σ' αυτήν εδώ την υπόθεση.

(μικρή σιωπή)

Ίαν: (παίρνει βαθιά ανάσα) Ήξερα για το πάρτι του Τέρρυ πολύ πριν το ανακοινώσει στους άλλους. Δουλεύαμε πολύ στενά μαζί.

Τομ: Μαζί θα το αντιμετωπίσουμε όλο αυτό. Δε θα σ' αφήσω να το περάσεις μόνος σου.

Ίαν: Εκείνο το βράδυ, έμεινα στο μοντάζ μέχρι αργά. Έπρεπε να δω όλα τα πλάνα εκείνης της μέρας για να σιγουρευτώ ότι δε χρειάζεται να ξαναγυρίσουμε κάτι.

Άλμπερτ: Δεν έπρεπε να είχαμε πάει σ' αυτό το κωλο-πάρτι. Από κει ξεκίνησαν όλα.

Ίαν: Όταν έφτασα, ήταν ήδη όλοι εκεί. Βρήκα τον Τέρρυ και του είπα ότι όλα ήταν εντάξει και μετά πήγα να βρω τον Τομ και τον Άλμπερτ. Μου είχαν ζητήσει να τους ενημερώσω για το αποτέλεσμα.

Ανακρίτρια: δεν είναι μεγάλη δουλειά αυτή για να την κάνει μόνος του ο βοηθός σκηνοθέτη;

Ίαν: ο Τέρρυ πιστεύει σε μένα και τις δυνατότητες μου. Δούλεψα πολύ σκληρά για να του το αποδείξω.

Ανακρίτρια: είχατε μαλώσει ξανά με κάποιον απ' τους κατηγορούμενους;

Ίαν: μια φορά, πριν από μήνες. Με τον Άλμπερτ.

Ανακρίτρια: γιατί;

Ανακρίτρια: Γιατί σε είχε ενοχλήσει τόσο πολύ το ότι σε προσέγγισε;

Ίαν: απλά δε μου άρεσε ο τρόπος του.

Ανακρίτρια: ήταν χυδαίος;

Τομ: Δεν υπάρχουν αποδείξεις ό,τι ήταν κάποιος απ' τους δυο μας.

Άλμπερτ: Ο Ίαν μας κατονόμασε. Και υπάρχουν μάρτυρες που μας είδαν στον κήπο να κάνουμε ναρκωτικά και να μαλώνουμε.

Τομ: Να σου πω κάτι. Ό,τι κι αν έγινε τελικά, λυπάμαι πολύ για τον Ίαν.

Άλμπερτ: Ναι, το έχω σκεφτεί κι εγώ. Αν δεν είχε κάνει μια τόσο μαλακισμένη κίνηση εναντίον μας, σχεδόν θα μπορούσα να στεναχωρηθώ.

Τομ: Μη γίνεσαι κακός Άλμπερτ.

Ίαν: ας πούμε ναι.

Ανακρίτρια: Και στο πάρτι; Έκανε πάλι κάποια άσεμνη χειρονομία ή κάποια κίνηση να σε πλησιάσει;

Ίαν: απ' όσο θυμάμαι, όχι.

Ανακρίτρια: τι θυμάσαι;

Ίαν: Ένα χέρι να με οδηγεί σε ένα δωμάτιο.

Ίαν: Ένωθα το σώμα μου βαρύ, από την εξάντληση και (διστάζει)

Ανακρίτρια: Μην ανησυχείς, δε σκοπεύουμε να σε κατηγορήσουμε γι' αυτό. Συνέχισε.

Ίαν: μετά, απλά έγιναν όλα πολύ γρήγορα.

Ίαν: με είχαν ξαπλώσει κάπου. Νομίζω με πήρε ο ύπνος.

Ίαν: ξύπνησα όταν ένωσα ένα βάρος από πάνω μου.

Ίαν: μετά (νομπιάζει) ξέρετε.

Άλμπερτ: δεν έπρεπε να τον είχα αφήσει να καπνίσει.

Τομ: είναι όλα τόσο θολά από εκείνη τη νύχτα. Θυμάμαι που μπήκαμε στο σπίτι και χαιρετούσαμε τον κόσμο.

Άλμπερτ: Το κεφάλι μου γύριζε και οι περισσότεροι ήταν μεθυσμένοι.

Τομ: ο μπάφος μας αποτελείωσε.

Άλμπερτ: έψαχνα τον Ίαν αλλά δεν τον έβλεπα πουθενά.

Τομ: πήγα κατευθείαν στην έξοδο για να αποφύγω την Έλεν.

Άλμπερτ: είδα απλά τον Τέρορ να βγαίνει απ' το μπάνιο και πήγα να τον χαιρετήσω.

Τομ: νόμιζα ότι το μπάνιο στο ισόγειο δε λειτουργούσε.

Ανακρίτρια: θυμάσαι τι έγινε μετά;

Άλμπερτ: τον είδα να βγαίνει απ' την πόρτα κάτω απ' τις σκάλες.

Ίαν: νομίζω ήταν μια καθαρίστρια που άνοιξε την πόρτα και με βρήκε. Είχε αρχίσει να ξημερώνει.

Τομ: αυτή η πόρτα είναι ο ξενώνας.

Ανακρίτρια: νομίζω πως έχω ό,τι χρειάζομαι. Σ' ευχαριστώ.

(ο προβολέας πάνω απ' το τραπέζι σβήνει)

Σκηνή 8

(Ο προβολέας πάνω απ' το τραπέζι ανάβει ξανά, αποκαλύπτοντας αυτήν τη φορά τον Τέρρου, στη θέση που μέχρι πριν λίγο καθόταν ο Ίαν.)

Ανακρίτρια: Ας ξεκινήσουμε.

Τομ: Άλμπερτ, μεθαύριο είναι η δίκη.
Ανησυχώ.

Τέρρου: Δεν καταλαβαίνω σε τι αποσκοπεί
όλο αυτό.

Άλμπερτ: Έχουμε δώσει ήδη καταθέσεις.
Δε νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε κάτι
άλλο.

Ανακρίτρια: Είναι συνηθισμένο σε τέτοιες
υποθέσεις, να παίρνουμε καταθέσεις δύο
και τρεις φορές αν χρειαστεί.

Τομ: Έχουμε κριθεί προφυλακιστέοι.
Εσύ δεν ανησυχείς;

Τέρρου: Η μεγαλύτερη μου ανησυχία
αυτήν τη στιγμή, είναι η ταινία που
καλούμαι να ολοκληρώσω. Και μάλιστα
με τους δύο βασικούς πρωταγωνιστές
κατηγορούμενους. Οπότε, πιστέψτε με, η
δουλειά μου δεν είναι καθόλου εύκολη.

Άλμπερτ: Πίστεψε με, πιο πολύ ανησυχώ
που τ' όνομα μου θα συνδεθεί μ' αυτό το
έκτρωμα που ο Τέρρου τολμάει να
αποκαλεί "ταινία".

Ανακρίτρια: Καταλαβαίνω τη δεινή θέση
στην οποία βρίσκεστε. Αλλά κι εμείς
ερευνούμε ένα έγκλημα.

Τέρρυ: Η κατάσταση δεν είναι απλά σοβαρή. Είναι τραγική. Κινδυνεύει η καριέρα μου.

Ανακρίτρια: Η καριέρα σας; Ένας άνθρωπος κακοποιήθηκε βάνουσα μέσα στο ίδιο σας το σπίτι. Δε σας νοιάζει καθόλου;

Τέρρυ: Ο πραγματικός υπεύθυνος βρίσκεται πιθανότατα ήδη στη φυλακή.

Ανακρίτρια: Άρα πιστεύετε ότι το έχει κάνει ένας απ' τους δύο τους.

Τέρρυ: Έχω πίστη στην Αστυνομία και τη δικαιοσύνη. Καθώς και όλα τα στοιχεία που δείχνουν προς αυτούς.

(μικρή σιωπή)

Ανακρίτρια: Ξέρετε το νόμο των τεσσάρων δαχτύλων;

Τομ: Δε μπορώ να καταλάβω πως είσαι τόσο ψυχραιμος. Έχεις καταλάβει τη θέση στην οποία βρισκόμαστε;

Άλμπερτ: Κατηγορούμαστε για ένα έγκλημα Τομ. Ξέρω ότι η κατάσταση είναι σοβαρή.

Τομ: Ο Τέρρυ γιατί δεν ήρθε καθόλου να μας δει; Δεν τον νοιάζει καθόλου;

Άλμπερτ: Λες να πιστεύει ότι όντως το κάναμε;

Τέρρου: Δε μου λέει κάτι αυτήν τη στιγμή.

Ανακρίτρια: Όταν με το ένα δάχτυλο δείχνουμε κάποιον άλλο, τα υπόλοιπα τρία, δείχνουν τον εαυτό μας.

Τέρρου: (θυμώνει) Με κατηγορείτε για...

Ανακρίτρια: (τον διακόπτει) Δε σας κατηγορήσα για τίποτα. Λέω απλά ότι καλό είναι να μη επιρρίπτουμε κατηγορίες κατά παντός υπευθύνου.

(Ο Τέρρου κάνει να μιλήσει. Η ανακρίτρια τον ξαναδιακόπτει)

Ανακρίτρια: Και επειδή πριν λίγο είπατε ότι έχετε εμπιστοσύνη τόσο στην Αστυνομία όσο και στη δικαιοσύνη, να σας υπενθυμίσω ότι είναι χρέος σας να τους βοηθήσετε, να μας βοηθήσετε, να φτάσουμε στην αλήθεια.

(μικρή σιωπή)

Τέρρου: Τι θέλετε να σας πω;

Ανακρίτρια: Τα πάντα για εκείνο το βράδυ. Από την αρχή.

Τομ: Όταν με το ένα δάχτυλο δείχνουμε κάποιον άλλο, τα υπόλοιπα τρία, δείχνουν τον εαυτό μας

Άλμπερτ: Θα τους πούμε την αλήθεια.

Τομ: αρχίζοντας από που; Από το ποτό ή απ' το μπάφο;

Άλμπερτ: από την πρόσκληση του Τέρρου.

Τέρρου: (παίρνει βαθιά ανάσα) Είχα ειδοποιήσει τους πάντες να έρθουν γύρω στις 10 το βράδυ.

Ανακρίτρια: Τι ώρα έφτασαν οι κατηγορούμενοι;

Τέρρου: έκατσαν για λίγο στο σαλόνι, πήραν τα ποτά τους.

Ανακρίτρια: γνωρίζετε την ποσότητα της ουσίας που είχαν μαζί τους;

Τέρρου: δε γνώριζα μέχρι εκείνη τη στιγμή ότι είχαν φέρει παράνομες ουσίες στο σπίτι μου. Είμαι κάθετα αντίθετος στη χρήση ουσιών.

Ανακρίτρια: γιατί έμειναν τόσο λίγο μέσα με τους υπόλοιπους;

Άλμπερτ: πήγαμε στο πάρτι γύρω στις 10.30.

Άλμπερτ: και βγήκαμε στον κήπο. Εκεί σου έδειξα ότι είχα μαζί μου το τσιγάρο.

Τομ: το μπάφο είπαμε.

Άλμπερτ: έστω!

Άλμπερτ: το έφερα μόνο και μόνο γιατί ο Τέρρου δε θέλει να μοιράζεται το δικό του με τους υπόλοιπους.

Τομ: η Έλεν άσκησε βέτο να μην καπνίσει κανείς μέσα στο σπίτι, οπότε βγήκαμε έξω.

Τέρρυ: υποθέτω ήθελαν να απομονωθούν.
Υπάρχει και η φήμη ότι είναι ζευγάρι στα
κρυφά.

Ανακρίτρια: το θύμα τι ώρα τους
συνάντησε;

Τέρρυ: δεν είμαι σίγουρος.

Ανακρίτρια: στην προηγούμενη κατάθεση
σας δηλώσατε ότι “το θύμα μπήκε στον
καθιστικό χώρο του σπιτιού, σας ρώτησε
για το που βρίσκονται οι δύο
κατηγορούμενοι και κατευθύνθηκε άμεσα
προς το μέρος τους”. Δεν είστε σίγουρος
πότε έγινε αυτό;

Τέρρυ: είχα άλλους 20 καλεσμένους να
φροντίσω. Δε μπορούσα να δώσω
σημασία μόνο σε έναν.

Ανακρίτρια: αυτό το παρατηρήσατε όμως.

Τομ: και περίπου μισή ώρα μετά βγήκε
έξω ο Ταν.

Άλμπερτ: τόσο χαζό αυτό το παιδί. Να
μπει στο σπίτι και να έρθει καρφί έξω, σε
μας.

Τομ: και έμεινε αρκετή ώρα έξω μαζί μας.

Τέρρυ: ήταν ο βοηθός μου στην ταινία.
Είχε μόλις τελειώσει με το να ελέγχει όλα
τα πλάνα. Τον έφαχναν κι άλλοι
συντελεστές. Ηθοποιοί, παραγωγοί.

Άλμπερτ: ο Τέρρυ!

Τομ: τι ο Τέρρυ;

Άλμπερτ: ο Τέρρυ μου είπε ότι είχε φύγει.

Ανακρίτρια: νομίζατε ότι είχε φύγει;

Τέρρυ: απ' τη στιγμή που βγήκε στον
κήπο και μετά δεν τον είδα καθόλου

Υπέθεσα ότι έφυγε για να συνεχίσει τη
δουλειά του.

Ανακρίτρια: Εκείνος δεν ήταν
συντελεστής; Γιατί να μη μείνει στο πάρτι
αφού η βραδιά ήταν και γι' αυτόν όσο και
για τους υπόλοιπους.

Τέρρυ: είναι νέος και προσπαθεί να
αποδείξει την αξία του. Εξάλλου, αν είχε
μιλήσει με τον Άλμπερτ νωρίτερα,
θεωρούσα σχεδόν σίγουρο ότι θα
καυγαδίζανε.

Ανακρίτρια: δεν είχαν καλές σχέσεις;

Τομ: Έφυγε; Μα πως, αφού μετά έγινε
(κομπιάζει) ό,τι έγινε τέλος πάντων.

Άλμπερτ: Τώρα που το σκέφτομαι κι
εμένα μου φαίνεται περίεργο. Αλλά δεν
ξέρω αν πρέπει να το αναφέρω. Μπορεί να
βρουν τρόπο να το χρησιμοποιήσουν
εναντίον μου.

Τομ: και να μην το αναφέρεις, πάλι το ίδιο θα κάνουν.

Άλμπερτ: τουλάχιστον θα έχω τη συνείδηση μου καθαρή.

Τέρρυ: Ας πούμε απλά ότι ο Άλμπερτ δεν έχει συνείδηση. Έχει μόνο το κάτω του κεφάλι. Ό,τι κινείται, εκτελείται.

Ανακρίτρια: Υπονοείται ότι είχαν ερωτικές σχέσεις πριν το συμβάν;

Τέρρυ: (καγχάζει) Θα ήθελε πολύ. Αλλά ο Ίαν είναι σοβαρό παιδί. Δε γνωρίζω τις σεξουαλικές του προτιμήσεις, αλλά δε θα ξέπεφτε ποτέ σε κάποιον σαν τον Άλμπερτ.

Ανακρίτρια: τέτοια άποψη έχετε για έναν εκ των δύο βασιικών σας πρωταγωνιστών;

Τέρρυ: απλά προσπαθώ να βοηθήσω τη δικαιοσύνη. Η άποψη μου, είναι απλά η αλήθεια μου.

Τομ: Πάντως ο Τέρρυ σε εκτιμάει πολύ. Σίγουρα θα είναι με την υπεράσπιση.

(σιωπή. Ο προβολέας πάνω απ' το τραπέζι σβήνει ξανά)

Σκηνή 9

(Ο προβολέας πάνω απ' το τραπέζι ανάβει για μια ακόμα φορά, αποκαλύπτοντας αυτήν τη φορά την Έλεν, στη θέση που μέχρι πριν λίγο καθόταν ο Τέρρυ)

Ανακρίτρια: Θα θέλατε να σας φέρω κάτι;

Έλεν: Όχι, είμαι εντάξει. Ευχαριστώ.

Τομ: εκείνη τη μέρα, που μάθαμε για τον Ίαν, όταν έφυγες, η Έλεν με ρώτησε γι' αυτό που είπες.

Ανακρίτρια: (βάζει το κινητό της στη μέση του τραπεζιού) Όποτε είστε έτοιμη.

Έλεν: Μάλιστα. Ονομάζομαι Έλενα Άντερς, είμαι ηθοποιός και επίτιμο μέλος της Green Peace.

Άλμπερτ: είναι μεγάλη κουτσομπόλα.

Ανακρίτρια: Συγγνώμη, αλλά δε βλέπω τι σχέση έχει αυτό με την υπόθεση μας.

Έλεν: Καμία αλλά ποτέ δεν είναι αργά για να αρχίσει κανείς να φροντίζει για τον μέλλον αυτού του πλανήτη. Σας έχω εδώ και ένα φυλλάδιο.

Ανακρίτρια: (τη διακόπτει) ας περάσουμε στο προκείμενο σας παρακαλώ. Πείτε μου για τη βραδιά του πάρτι.

Τομ: εσένα δε σε ρώτησε;

Άλμπερτ: με ρώτησε, τη μέρα που κριθήκαμε προφυλακιστέοι.

Έλεν: (πειραγμένη, παίρνει πίσω το φυλλάδιο) αφού επιμένετε. Τι θέλετε να σας πω;

Ανακρίτρια: ό,τι είπατε εκείνο το πρωινό στην αστυνομία. Με χρονολογική σειρά σας παρακαλώ, θα με υποχρεώνατε. Σας μυρίζει κάτι;

Έλεν: (οσφραίνεται τον αέρα) μπα, δε θα το 'λεγα. Έχω στραβό διάφραγμα και δε μυρίζω σχεδόν καθόλου.

Ανακρίτρια: Μάλιστα. Προχωρήστε παρακαλώ.

Έλεν: Βεβαίως. Έφτασα στο πάρτι κατά τις 10 – 10.15 το πολύ. Ήμουν κουρασμένη και δεν ήθελα να ξενοχτήσω.

Ανακρίτρια: Οι κατηγορούμενοι ήταν εκεί;

Τομ: και τι της είπες;

Άλμπερτ: τίποτα.

Τομ: δεν πιστεύεις ότι πρέπει να το αναφέρεις αυτό;

Άλμπερτ: Τομ, σε παρακαλώ.

Τομ: (το διακόπτει) άκουσε με Άλμπερτ. Αν μιλήσεις γι' αυτό, η δικηγόρος μας μπορεί να το στρέψει υπέρ σου. Δε νομίζω ότι η αντίθετη πλευρά θα τολμούσε ποτέ να το χρησιμοποιήσει εναντίον σου

Έλεν: Ο Τομ και ο Άλμπερτ; Δε μπορώ να συνηθίσω ότι τους λέμε κατηγορούμενους.

Ανακρίτρια: Είναι καθαρά τυπικό.

Έλεν: Εγώ δε μπορώ να τους αποκαλέσω έτσι. Δεν πιστεύω ότι το έχει κάνει κάποιος απ' τους δυο τους.

Ανακρίτρια: Και γιατί αυτό;

Έλεν: Μα τι λέτε; Δεν είδατε τον Τομ; Είναι άκακος, δε θα μπορούσε να πειράζει ούτε μύγα. Αφήστε που δεν είναι τέτοιες οι σεξουαλικές του προτιμήσεις. Δεν είναι σαν τον άλλον.

Ανακρίτρια: Αναφέρεστε στο δεύτερο κατηγορούμενο; Τον κύριο Άλμπερτ Ντέιν;

Άλμπερτ: δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσω κάτι τέτοιο να διαρρεύσει. Μη με κοιτάς έτσι. Τώρα είμαι απλά ο gay ακτιβιστής που τσακώνεται με όσους έχουν αντίθετη γνώμη απ' αυτόν. Αν βγει αυτό στη φόρα, απλά θα γίνω αντικείμενο λύπησης.

Έλεν: Ναι σ' αυτόν αναφέρομαι. Ο Άλμπερτ είναι γνωστός ότι δεν κρατάει τα του κρεβατιού του για τον εαυτό του, αν καταλαβαίνεται τι θέλω να πω. Δεν έχω κανένα πρόβλημα εγώ, αν είναι δυνατόν, αλλά μερικές φορές, μιλάει χωρίς πρώτα να σιέφτεται.

Ανακρίτρια: Ήταν ποτέ πρόβλημα αυτό για τον ίδιο;

Έλεν: Έχουν υπάρξει διάφορα περιστατικά κατά καιρούς. Πριν τρία χρόνια, θυμάμαι, είχε πάει στο pride του Σαν Φρανσίσκο και είχε καταφέρει να τσακωθεί και με τους διοργανωτές και με τους αστυνομικούς.

Ανακρίτρια: Ενδιαφέρον. Γιατί όμως λέτε ότι ούτε αυτός θα μπορούσε να το έχει κάνει; Τι είναι αυτό που σας κάνει τόσο σίγουρη;

Έλεν: Για να είμαι ειλικρινής, δεν είναι κάτι που ξέρω. Αλλά κάτι που διαισθάνομαι.

Ανακρίτρια: Δε μπορούμε να βασιστούμε σε προαισθήματα κυρία Άντερς. Χρειαζόμαστε γεγονότα.

Έλεν: Το γνωρίζω αυτό. Απλά, υπάρχει κάτι που άκουσα και μετά (παύση) δε μπορούσα να μη δεν το ψάξω.

Τομ: άκουσε με, το ξέρω ότι δε θέλεις να σε λυπούνται, αλλά.

Άλμπερτ: (το διακόπτει) ούτε αλλά, ούτε αλάτι. Αυτό μένει εδώ, μεταξύ μας. Εντάξει;

Τομ: εσύ ξέρεις. Αλλά αν είναι να μην το αποκαλύψεις αυτό, τότε δε σου επιτρέπω να κάνεις ούτε το άλλο που σκεφτόσουν.

Άλμπερτ: μπορεί να είναι η μόνη λύση.

Τομ: δε με ενδιαφέρει. Δε σου επιτρέπω να πεις ότι βιάσες τον Ίαν μόνο και μόνο για να αθωωθώ εγώ.

Άλμπερτ: εντάξει, εντάξει. Και τι θα κάνουμε;

Τομ: ιδέα δεν έχω.

(σιωπή)

Τομ: ξέρω ότι (διστάζει)

Ανακρίτρια: Πείτε μου.

Άλμπερτ: τι πράγμα;

Τομ: ξέρω ότι δε σ' αρέσει να μιλάς γι' αυτό.

Άλμπερτ: ξέρω τι ετοιμάζεσαι να πεις. Κοφ' το!

Τομ: όχι Άλμπερτ. Πρέπει επιτέλους να μιλήσεις γι' αυτό.

Έλεν: το πρωί, μετά το πάρτι και το συμβάν, πήγα στο σπίτι του Τομ. Το προηγούμενο βράδυ, τους είχα δει ότι έφυγαν με ταξί. Υπέθεσα ότι θα πήγαιναν στο σπίτι του Τομ γιατί ο Άλμπερτ είχε αναφέρει ότι η θέρμανση στο σπίτι του είναι χαλασμένη.

Άλμπερτ: δεν είναι εύκολο Τομ.

Ανακρίτρια: Έχει κάποια σχέση αυτό με την υπόθεση μας;

Έλεν: Όχι, είναι απλώς μια πληροφορία που συγκράτησα.

Ανακρίτρια: Μείνετε στο θέμα σας παρακαλώ, κυρία Άντερς.

Έλεν: Πήγα κατευθείαν στο σπίτι του Τομ εκείνο το πρωί, ελπίζοντας ότι θα βρω και τους δύο εκεί. Στάθηκα τυχερή. Όταν λοιπόν τους είπα τα νέα, ξαφνιαστήκαν υπερβολικά. Και τότε ο Τομ, άρχισε να φωνάζει στον Άλμπερτ και έμμεσα τον κατηγορήσε ότι το είχε κάνει, όσο εκείνος, ο Τομ δηλαδή, περίμενε έξω το ταξί. Τότε, ήταν που ο Άλμπερτ σηκώθηκε κι έφυγε απ' το σπίτι του Τομ με το βρακί! Θα μου πείτε, αν είχα το σώμα του, κι εγώ με το βρακί θα κυκλοφορούσα.

Ανακρίτρια: Κυρία Άντερς, σας παρακαλώ.

Τομ: Άλμπερτ, έζησες κάτι που δεν ξεπερνά κανείς εύκολα.

Άλμπερτ: (αναστενάζει) ό,τι έγινε, έγινε.

Τομ: Όχι Άλμπερτ. Δεν είναι τόσο απλό.

Άλμπερτ: (ανεβάζει ένταση) Τι θέλεις Τομ; Ούτε ο πρώτος είμαι, ούτε ο τελευταίος gay ηθοποιός που τον βιάζει ο σκηνοθέτης του.

(σιωπή)

Έλεν: Έχετε δίκιο. Εκεί ακριβώς είναι που γύρισε ο Άλμπερτ και λέει στον Τομ “Ξέρεις πολύ καλά γιατί δε θα το έκανα αυτό ποτέ Τομ”.

Ανακρίτρια: Εννοούσε το βιασμό;

Έλεν: αυτό υπέθεσα κι εγώ. Ρώτησα και τους δύο, αλλά κανείς δε μου είπε.

Ανακρίτρια: Απ’ ότι είπατε όμως πριν, εσείς κάτι μάθατε.

Έλεν: πολύ λίγα. Γιατί του καημένου του Άλμπερτ οι γονείς, έχουν πεθάνει εδώ και χρόνια. Βρήκα όμως ένα συνάδελφο ηθοποιό που είχαν δουλέψει κάποτε μαζί, σε μια σειρά. Μάρκ Όσαμ τον λένε, μήπως τον έχετε ακουστά;

Ανακρίτρια: τι σας είπε ο κύριος Όσαμ κυρία Άντερς;

Τομ: το κάθαγμα.

Άλμπερτ: Κανείς δε θα με πιστέψει αν το πω τώρα Τομ. Όλοι θα νομίζουν ότι το λέω για να ελαφρύνω τη θέση μου.

Άλμπερτ: Δεν έχω στοιχεία Τομ. Δεν πήγα ποτέ στην αστυνομία ή σε πραγματογνώμονα για να μου το επιβεβαιώσει. Όταν δεν εμφανίστηκα στα γυρίσματα την επόμενη μέρα ήρθε και με βρήκε ο παραγωγός. Μου πρόσφερε λεφτά για να κρατήσω το στόμα μου κλειστό.

Τομ: δεν υπάρχουν στοιχεία απ’ αυτήν τη συναλλαγή;

Έλεν: μου είπε ότι τον καιρό που ήταν μαζί, παίζανε διάφορους ρόλους. Στο σεξ. Όχι στο σήριαλ.

Ανακρίτρια: (δεν απαντάει. Αναστενάζει)

Έλεν: Τέλος πάντων, μία φορά, ο Μαρκ είχε την ιδέα να του κάνει έκπληξη και να παίξουν ένα παιχνίδι βιασμού. Ο Άλμπερτ έπαθε κρίση πανικού, χτύπησε το Μαρκ στα αχамνά και σηκώθηκε κι έφυγε.

Ανακρίτρια: Δεν καταλαβαίνω τι μας αποδεικνύει αυτό.

Έλεν: πιστεύω ότι αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Άλμπερτ βρέθηκε αντιμέτωπος με κάτι τέτοιο.

(Σκοτάδι σε όλη τη σκηνή)

Άλμπερτ: υπάρχουν πράγματα που δεν αγοράζονται Τομ.

Τομ: και οι γονείς σου;

Άλμπερτ: όταν συνέβη αυτό είχαν ήδη πεθάνει.

Σκηνή 10

(Βρισκόμαστε πάλι στο σπίτι του Τομ. Η Έλεν πηγαينوέρχεται στο χώρο και στρώνει το τραπέζι. Ακούγεται το τηλέφωνο. Η Έλεν πηγαίνει και το σηκώνει.)

Έλεν: Παρακαλώ; (Παύση) Σας ακούγομαι για κύριος Τομ; (Παύση) Μια φίλη του είμαι. Ποιος είναι παρακαλώ, τι θέλετε; (Παύση) Συνέντευξη; Τι να σας πω, δεν είμαι σίγουρη αν ενδιαφέρεται για κάτι τέτοιο. (Παύση) Όσα και να του προσφέρεται, δε νομίζω ότι θα δεχτεί. (Παύση) Αφού επιμένετε. Μια στιγμή παρακαλώ.

(Η Έλεν βρίσκει χαρτί και στυλό και σημειώνει)

Έλεν: Έτοιμη. Πείτε μου (Παύση) Κύριος Γουόρεν. Εντάξει, θα του πω να σας τηλεφωνήσει αλλά στη θέση σας δε θα είχα πολλές ελπίδες. (Παύση) Όπως νομίζετε. Να σας πω, μιας που μιλάμε τώρα, θα σας ενδιέφερε μήπως μια δική μου συνέντευξη; (Παύση) Τι εννοείται ποια είμαι εγώ; Η Έλεν Άντερς! (Παύση) Ναι; Ναι;! Το κλείσει!

(Η Έλεν συνεχίζει με το τραπέζι. Ακούγεται η πόρτα και μπαίνουν ο Άλμπερτ και ο Τομ)

Έλεν: Επιτέλους! Γιατί έχετε τα κινητά σας κλειστά; Με έχουν τρελάνει απ' το πρωί.

Τομ: ποιοι;

Έλεν: δημοσιογράφοι ποιοι άλλοι; Θέλουν αποκλειστικό με τουλάχιστον έναν απ' τους δυο σας. Και δίνουν πολύ καλά λεφτά.

Άλμπερτ: Πόσο καλά δηλαδή;

Τομ: Άλμπερτ!

Άλμπερτ: απλά το λέω γιατί δε νομίζω να πληρωθούμε απ' την ταινία.

Τομ: δεν πρόκειται να γίνουμε βορά στα θηρία. Ξέρεις από δημοσιογράφους.

Άλμπερτ: περισσότερο απ' όσο θα θελα.

Έλεν: ποιος ξέρει τι έχεις κάνει πίσω απ' τις κάμερες και μέσα στα καμαρίνια.

Άλμπερτ: δεν είπα ποτέ για πίσω απ' τις κάμερες.

Έλεν: (παιχνιδιάρικα) ντροπή σου.

Τομ: όπως και να χει, σ' ευχαριστούμε πολύ Έλεν. Για όλα.

Έλεν: είστε δύο χρυσά παιδιά. Και δε σας άξιζε όλο αυτό.

(Η Έλεν τους αγκαλιάζει και τους δύο)

Έλεν: τι θα γίνει τώρα με τον Τέρρυ;

Τομ: όπως κι εμείς, κρίθηκε προφυλακιστέος. Πιθανότατα θα ασκήσει έφεση αλλά όλα τα στοιχεία είναι εναντίον του.

Έλεν: ακόμα δε μπορώ να το πιστέψω. Γιατί να κάνει κάτι τέτοιο στον καημένο τον Ίαν;

Άλμπερτ: γιατί μπορούσε.

Τομ: τι εννοείς;

Άλμπερτ: ο Τέρρυ είναι χαρακτηριστικό δείγμα άνδρα που πιστεύει ότι όλα του ανήκουν. Έχει την εντύπωση ότι επειδή υπάρχει κάτι ανάμεσα στα πόδια του, μπορεί να πηδήξει όλον τον κόσμο.

Έλεν: Άλμπερτ!

Άλμπερτ: είναι αυτό ακριβώς που λέω. Και δε θα μου κάνει καθόλου εντύπωση αν έρθουν στο φως κι άλλοι που θα πουν ότι τους έκανε κάτι τέτοιο. Ο κόσμος των τεχνών είναι γεμάτους με ανθρώπους σαν τον Τέρρυ.

(Σιωπή)

Τομ: όπως και να χει, αυτή η ιστορία τελείωσε. Το μόνο που μένει να κάνουμε τώρα, είναι να πάμε παρακάτω.

Άλμπερτ: πολύ θέλω να το δω αυτό. Δεν πρόκειται να μας προσλάβει κανείς.

Έλεν: μην είσαι τόσο σίγουρος γι' αυτό.

Τομ: τι εννοείς;

Έλεν: χθες το βράδυ, με πήρε τηλέφωνο ο φίλος μου ο Μάρκ Όσαμ. Το θυμάσαι το Μάρκ, Άλμπερτ;

Άλμπερτ: αμυδρά.

Έλεν: είμαι σίγουρη. Τέλος πάντων, αυτός με πήρε. Μου είπε ότι του έγινε πρόταση από μία εταιρία παραγωγής να γίνει συνέταιρος και τώρα, μας θέλει και τους τρεις για μία νέα σειρά.

Τομ: Σοβαρά;

Έλεν: ναι! Έχει σχέδιο για το πως θα αλλάξει τη γνώμη του κοινού για σας και μας θέλει για πρωταγωνιστές. Δεν είναι τέλειο; Και τους τρεις μαζί!

Άλμπερτ: Θέλει απλά να εκμεταλλευτεί το σάλο που έγινε για να πάει καλά η σειρά του.

Έλεν: δεν είναι τέτοιος άνθρωπος ο Μαρκ.

(παύση. Ο Άλμπερτ κι ο Τομ κοιτάζονται)

Τομ: και τι πρέπει να κάνουμε εμείς;

Έλεν: αν δεχτούμε, απλά τον παίρνουμε τηλέφωνο. Τα γυρίσματα θα ξεκινήσουν τον επόμενο μήνα, οπότε θα έχετε και χρόνο να ξεκουραστείτε.

Τομ: εγώ είμαι μέσα. Άλμπερτ, εσύ;

(ο Άλμπερτ κοιτάζει έξω απ' το παράθυρο, δεν απαντάει)

Τομ: Άλμπερτ, με ακούς;

Άλμπερτ: ποιους άλλους έχουν κλείσει;

Έλεν: δεν έχω ιδέα. Ξέρω απλά ότι ο Μάρι θα σκηνοθετήσει κάποια απ' τα επεισόδια.

Τομ: τι σκέφτεσαι Άλμπερτ;

(ο Άλμπερτ πηγαίνει και ανοίγει την πόρτα. Εμφανίζεται ο Ίαν)

Ίαν: (κομπιάζει) καλύτερα να πηγαίνω.

Έλεν: Ίαν!

Άλμπερτ: ναι, καλύτερα να πηγαίνεις.

Τομ: Άλμπερτ! Πέρασε μέσα Ίαν.

(ο Ίαν διστάζει. Η Έλεν πηγαίνει και τον παίρνει απ' το χέρι)

Έλεν: πως είσαι;

Ίαν: δεν είμαι σίγουρος.

Έλεν: είδες καθόλου τον...

Ίαν: τον Τέρρυ; Όχι.

Τομ: ίσως να είναι για καλό.

Ίαν: ίσως. Άκουσε με, Τομ, ήθελα να σου ζητήσω συγγνώμη.

Τομ: (το διακόπτει) μην ανησυχείς. Μόνο να φανταστώ μπορώ τι πέρασες και τι περνάς ακόμα.

Άλμπερτ: (απομακρύνεται και ανάβει τσιγάρο) ούτε ο πρώτος είναι, ούτε ο τελευταίος. Δεν αντιδράμε όλοι τόσο σπασμωδικά.

Τομ: (πλησιάζει τον Άλμπερτ) μπορείς για μία φορά στη ζωή σου να σκεφτείς πριν μιλήσεις;

Άλμπερτ: (τον αγνοεί) γιατί ήρθες Ίαν;

Ίαν: (κομπιάζει) σας είπα. Για να ζητήσω συγγνώμη.

Άλμπερτ: δε γίνεται δειτή. Μπορείς να πηγαίνεις.

Έλεν: για έλα στα συγκαλά σου Άλμπερτ σε παρακαλώ.

Άλμπερτ: (την αγνοεί) Πιστεύεις ότι είσαι κάτι ξεχωριστό; Πιστεύεις ότι είσαι ο μοναδικός που βιάστηκε από κάποιον που νομίζει ότι κάθε τρύπα εκεί έξω του ανήκει; Ξέρεις πόσα τέτοια περιστατικά υπάρχουν εκεί έξω κάθε μέρα; Κάθε ώρα, κάθε λεπτό; Είσαι ακόμα μία στατιστική αγοράκι μου. Παρ' το χαμπάρι και προχώρα στη ζωούλα σου.

(Σιωπή)

Έλεν: ντροπή σου Άλμπερτ.

Άλμπερτ: μήπως πρέπει να του πω κι ευχαριστώ κιόλας που με κατηγορήσε ότι τον βίασα;

Τομ: εσύ ειδικά θα έπρεπε να δείξεις πολύ περισσότερη κατανόηση σε όλο αυτό.

Άλμπερτ: όχι Τομ, καμία κατανόηση. Κι εγώ ένα στατιστικό ήμουν. Ένας ακόμα αριθμός σε ένα κομμάτι χαρτί, σε μία έρευνα. Δεν καταλαβαίνω γιατί αυτός πρέπει να είναι κάτι το ξεχωριστό.

Τομ: (φωνάζει) γιατί δεν είναι όλοι σαν κι εσένα! Δεν είναι όλοι ψυχροί κι απόμακροι όπως εσύ. Κάποιοι άνθρωποι έχουν συναισθήματα.

(Σιωπή)

Τομ: Έλεν, πάρε τον Ίαν σε παρακαλώ και αφήστε μας λίγο μόνους. Για καμιά ώρα.

Έλεν: είσαι σίγουρος;

Τομ: απόλυτα. Ίαν, θέλω να επιστρέψεις. Κι αν ο κύριος Άλμπερτ έχει πρόβλημα μ' αυτό ακόμα και μετά την κουβέντα μας, μπορεί να αποχωρήσει εκείνος.

(Σιωπή. Η Έλεν παίρνει το παλτό της και φεύγει με τον Ίαν να προπορεύεται)

Τομ: τι συμπεριφορά ήταν αυτή;

Άλμπερτ: αυτήν έχω.

Τομ: ξέρεις τι πέρασε. Ξέρεις πως νιώθει. Και μάλιστα νιώθει και πολύ χειρότερα γιατί κατηγορήσε δύο αθώους ανθρώπους. Ήρθε εδώ για να ζητήσει συγνώμη. Ποιο είναι το πρόβλημα σου;

Άλμπερτ: (δεν απαντάει)

Τομ: όταν στριμώχνεσαι, δε μιλάς.

Άλμπερτ: τι θέλεις να σου πω;

Τομ: να μου πεις πως σου ήρθε να φερθείς τόσο άσχημα.

Άλμπερτ: έτσι μου βγήκε;

Τομ: αυτό τώρα μου το λες για να κάνεις καλύτερη τη θέση σου; Την αλήθεια Άλμπερτ!

Άλμπερτ: αυτή είναι η αλήθεια.

Τομ: όχι, όχι δεν το πιστεύω αυτό. Ξέρεις, είμαι δίπλα σου και σε στηρίζω πολλά χρόνια τώρα. Και έχω κάνει τα στραβά μάτια σε πολλές σου στραβοτιμονιές Άλμπερτ, αλλά αυτό είναι κάτι που δε μπορώ να προσπεράσω. Ξέρεις τι πιστεύω Άλμπερτ, ότι έχεις αρχίσει να κουράζεσαι στη μοναξιά και τη μιζέρια σου και θέλεις να αρχίσεις να παρασέρνεις κι άλλους ανθρώπους εκεί. Κι ο Ίαν σ' αυτήν την περίπτωση είναι το εύκολο θύμα. Βιασμένος, διασυρμένος και τραυματισμένος για όλη του τη ζωή. Ό,τι πρέπει για να εξελιχθεί σε ένα νέο Άλμπερτ, άξιο να βαδίζει στα βήματα σου.

(Σιωπή. Οι δυο τους κοιτάζονται στα μάτια και ο Άλμπερτ φαίνεται έτοιμος να δακρύσει.)

Άλμπερτ: τελείωσες;

Τομ: έχω ακόμα κάτι τελευταίο να πω. Δε μπορείς να περιμένεις να σιέφτονται και να δρουν όλοι με το δικό σου τρόπο. Εσύ μπορεί να είσαι μαθημένος να τρέχεις και να μην κοιτάξεις πίσω. Κάποιοι θέλουν να πηγαίνουν με το πάσο τους και άλλοι να σταματούν και να θαυμάζουν το τοπίο. Όλοι όμως ταξιδεύουμε στην ίδια κατεύθυνση. Δεν είναι καλύτερα να ταξιδεύεις με παρέα;

Άλμπερτ: έτσι νόμιζα κι εγώ. Μέχρι πριν λίγο.

(ο Άλμπερτ παίρνει το πανωφόρι του στα χέρια και ετοιμάζεται να φύγει. Είναι μπροστά στην πόρτα, πλάτη στον Τομ)

Τομ: Άλμπερτ;

Άλμπερτ: (ακόμα πλάτη στον Τομ, κλαίει) ναι;

Τομ: να προσέχεις.

Άλμπερτ: κι εσύ.

(ο Άλμπερτ φεύγει και κλείνει σιγά την πόρτα πίσω του. Τα φώτα χαμηλώνουν ενώ ο Τομ κάνει έναν κύκλο στο σπίτι και τελικά κάθεται και ανάβει ένα τσιγάρο. Σκοτάδι)

Τ Ε Λ Ο Σ